КИЇВСЬКИЙ ЩОДЕННИК

KYIV DIARY

ПІДКАЛочення

9-11
Влада Ралко
Київський щоденник
Vlada Ralko
Kyiv Diary

13-18
Михайло Рашковецький
Дума про Владу
Mykhailo Rashkovetskyi
Ballad About Vlada

21-25
Оксана Баршинова
“Київський щоденник”: візуальний досвід “українського апокаліпсису”
Oksana Barshynova
The Kyiv Diary: Visual Experience of the “Ukrainian Apocalypse”

27-387
Ілюстрації
Illustrations

388-391
Перелік написів на малюнках
The inscription on pictures

395
Автори. Публікації “Київського щоденника”
Authors. Kyiv Diary Publications

396
CV
CV

влада ралко

КИЇВСЬКИЙ ЩОДЕННИК

358 малюнків
2013-2015

vlada ralko

KYIV DIARY

358 drawings
2013-2015

ЧЕРВОНЕЧОРНЕ
ГАЛЕРЕЯ

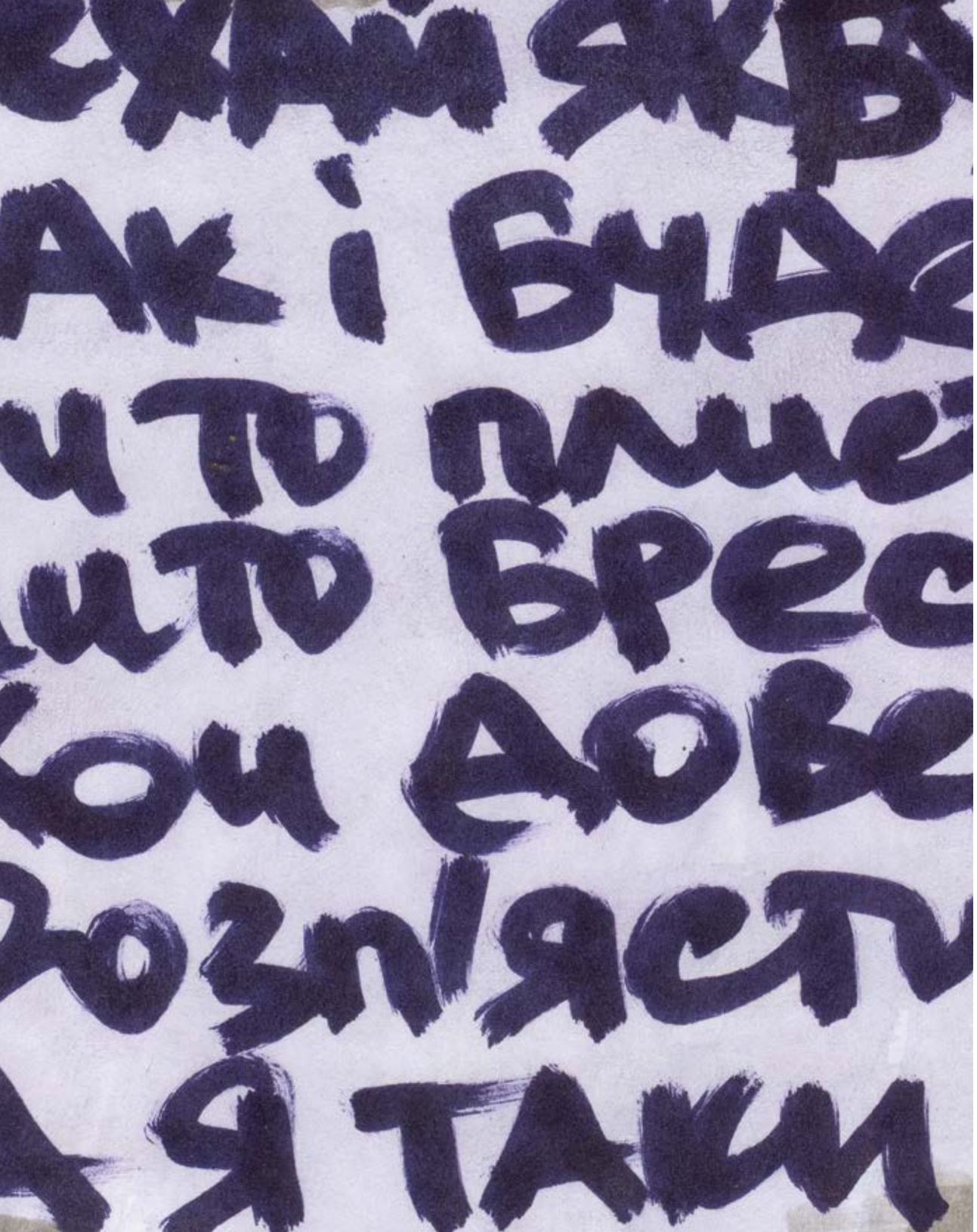

У «Київському щоденнику», який я, здається,
The Kyiv Diary, which, I think, I have finally
нарешті закінчила, було багато навмисного
completed, often used deliberately absurd
вживання відверто абсурдного або нереального
or unreal imagery to document real events
саме задля максимально точної фіксації реальних
with utmost precision. Paradoxically, that
подій. Так, парадоксальним чином, я немовби
was my way of setting the snare for things. I
виставляла тенета для речі. Також для мене
also appreciated the experience of drawing
був важливим набутий досвід малювання, де
very concrete events, steering clear of
я зверталася до дуже конкретних подій, майже
generalizations. Concrete events, after all,
уникаючи узагальнень. Бо у конкретних подіях
reflect not the whole that they ostensibly
відображується зовсім не ціле, якого вони нібито
belong to but something alien, that which
є часткою, а інше – таке, чого ми не можемо знати
we cannot discover in advance. Without a
наперед. У конкретних подіях, без сумніву, також
doubt, concrete events also reflect us, that is,
висвітлюємося ми, а саме щось таке усередині
something within that we have not grasped or
нас, про яке ми й гадки не мали або забули. Під
had forgotten. My work on the series pivoted
час праці для мене був дуже важливий вибір:
on the crucial choice: I drew only those concrete
я малювала лише таке конкретне, де подія ніби
events that appeared to look inside me and
зазирала в мене та освітлювала всередині мене
shine light on things I didn't know about myself.
таке, чого я досі у собі не знала.

Vlada Ralko

Влада Ралко

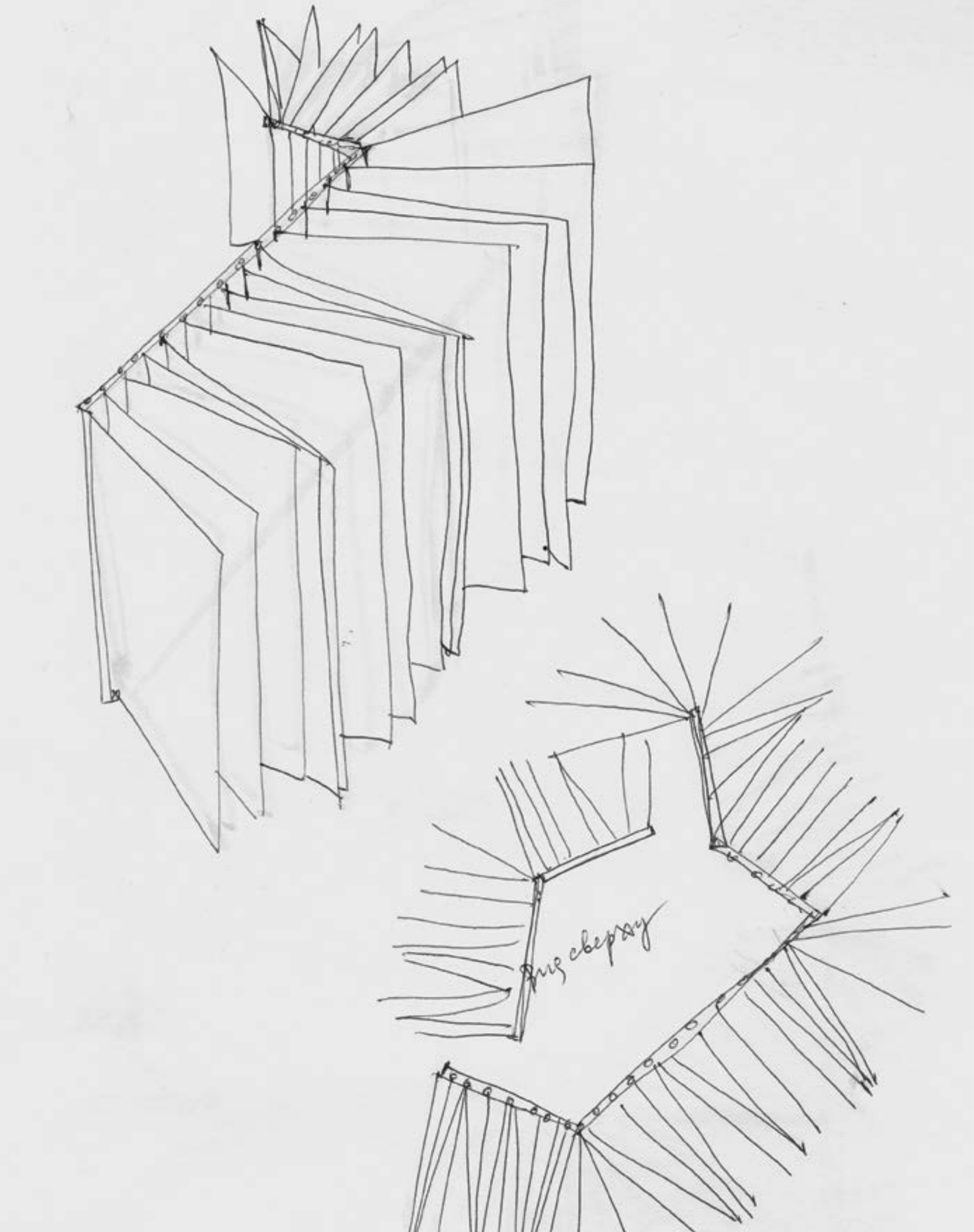

ВЛАДА РАЛКО

КИЇВСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VLADA RALKO

KYIV DIARY

Ідея розпочати серію малюнків, яка структурно нагадує щоденникові записи, виникла після того, як серед вечірнього натовпу в неспокійному Києві я побачила велетенське око, а саме людину в костюмі «Ока». Мабуть, то була якась рекламна акція… Але перші кілька малюнків було зроблено щойно я повернулась додому. Ці малюнки стали початком регулярної «щоденникової» фіксації того, що відбувалося в Україні.

Очевидна неможливість побудувати завершену систему, невизначеність фактів, мінливість, плинність і стрімкість подій, необхідність брати участь у тому, що відбувається, стали вирішальними чинниками в обранні саме такої форми майже миттєвого реагування як єдино можливої. Загальна картина подій спротиву, революції, анексії Криму та війни формувалася просто на очах і була настільки близько, що мені довелося подрібнювати її на фрагменти, які натомість відразу перетворювалися на окремі завершені висловлювання. Було вкрай важливим також документувати події негайно, «хапати» їх відразу, поки час і пам'ять не встигли спотворити їх до невпізнання. Тут варто буде відразу визначитись із розумінням документальності малюнків, бо кожен з них аж ніяк не є документом у звичному сенсі. Ба більше, я взагалі вже зазначала, що час не дуже добре тримається у документі. Щось втрачається або невідворотно псується за відстороненою об'єктивною констатацією документальної форми. Малюнки з «Київського щоденника» натомість перебувають навіть у певній опозиції до документа, бо містять водночас дуже суб'єктивний, особистий погляд на українські революційні та воєнні події, констатацію самих подій, а також суміш своїх і чужих рефлексій, чуток, міфів, страхів, надій, передчуттів, із цими подіями пов'язаних.

Міркування щодо природи подій, які віднайшли початок у локальнім протесті в Києві (звідти назва – «Київський щоденник»), під час моєї роботи над серією виросли у роздуми про те, що визначає природу людського взагалі, як незначні у власній буденності погляди, дії та

I first envisioned a series of drawings structurally similar to a diary after I saw a giant eye in the evening crowd in the turbulent Kyiv, that is, a man dressed as an Eye. It must have been an advert… Be that as it may, I did the first couple of drawings the moment I came home. They became the first in a regularly kept "diary" that covered the unfolding events in Ukraine.

This form of an almost instant response became the only valid choice for me because of the evident impossibility of establishing a coherent system and the ambiguity of facts; the events were rapidly unfolding and changing, and we needed to participate in them. Resistance, revolution, the annexation of Crimea and the war unfolded right in front of our very eyes, so close that I had to grind events into fragments, which, in their turn, instantly became discrete complete utterances. It was critically important to document the events promptly, to "grab" them before time and memory twisted them into unrecognizable shapes. I should define in what way these drawings are documentary: in the conventional sense, none of them are. Moreover, I have long maintained that time is not retained all that well in documentaries. The detached objectivity of documentary genres conceals or irrevocably destroys certain things. In a way, drawings from the Kyiv Diary are the opposite of a documentary, containing as they do a highly subjective and personal perspective on the Ukrainian revolution and war, a description of the events and a mishmash of thoughts (by me and others), rumours, tall tales, fears, hopes and feelings elicited by these developments.

The longer I worked on the series, the more obvious it became that reflections on the events sparked by a local protest in Kyiv (hence the title Kyiv Diary) transformed into reflections on the defining traits of human nature as such. I examined how actions and choices, however negligible in their trivial familiarity, are transformed in liminal situations, turning either into heroism bordering on sainthood, or into a crime.

I often combined human and animal attributes on a single sheet. It was not a forced simile: I found most of the "animal" elements in the events that I witnessed myself. For example, I drew a man in a bear or animal costume several times: all these types were indeed at Maidan, not leaving it even

спрямування трансформуються під час критичних обставин або у героїзм, що межує зі святістю, або у злочин.

Я часто поєднувала в одному аркуші елементи, які належать людині, з елементами, що належать тварині. Це аж ніяк не було штучним порівнянням – «тваринні» елементи я майже завжди знаходила в реальності, за якою спостерігала на власні очі. Наприклад, я кілька разів поверталася до зображення людини в костюмі ведмедя або у костюмах інших тварин: усі ці персонажі насправді перебували на Майдані, не лишаючи його навіть у найбільш напружені періоди. Люди у костюмах тварин для фотографування і фотографи з живими білими голубами (миру?) пропонували свої послуги й тоді, коли весь центр Києва був охоплений вогнем, та власною присутністю додавали тому, що відбувалося, метафоричності або сюрреалізму.

Виразність реальних подій під час активної фази була настільки приголомшливою, що здавалося, ніби реальність перевершує сама себе. Час ніби став густим, сконцентрувався у певних точках – йому не вистачало місця в обмеженому просторі локальних протестів. У мене було таке відчуття, що я просто дуже швидко замальовую картинки, які з'являються перед моїми очима готовими одна за одною із шаленою швидкістю у контексті нашої новітньої історії. У цих подіях я майже відразу почала вбачати таке, що було приховане раніше у глибинах спокійного буття, що було таємним або неявним протестом чи конфліктом, але зараз вийшло назовні.

Здавалося, ніби метафора, за допомогою якої я раніше розповідала про конфлікти, приховані всередині, перетворилася на реальність. Байдуже, як це сталося, просто я припинила на деякий час розрізняти реальні прояви та метафору. Власне, навіть якщо у багатьох аркушах із «Київського щоденника» й зустрічаються знайомі елементи, що відсилають до реальних подій, я зверталася до них тільки тому, що вони підносили зображення до універсального, наприклад, до змістів, що мають відношення до життя або смерті взагалі. Локальні події набували ваги гомерівської трагедії, натомість для мене було вкрай важливим показати це, але не зісковзнути водночас із леза часу, не втратити ознак того, що подія відбувається просто тут, зараз.

Мене зачарувала цілісність, неподільність реальності, що розгорталася перед нами. Не можна було, застосовуючи звичні налаштування, відокремити високе від низького, героїчне від ницого, прекрасне від потворного. Одне слово, реальність виявилася непідсудною, бо звичні судження миттєво обкрадали її, викривлювали, робили її недійсною, сном. Ба більше, усе це тісно перепліталося, мінялося ролями, втікало від будь-яких звичних оцінок. Буття ніби змінило оптику, висвітлилося яскравим світлом, стало справжнім. Стали видимими всі речі одразу, усе те, що ми боялися або відмовлялися визнавати раніше. Висвітлилися не просто моменти реального часу, але зв'язки між ними, зв'язки між зворохобленим часом і миром: люди однаково копали картоплю й ховали загиблих, воєнні та мирні дії відбувалися на тлі однакових краєвидів. Я малювала те, що бачила на власні очі, разом із картинками, які «вихоплювала» з новин. Часто почуте, прочитане або побачене в новинах я поєднувала з мирною картиною поряд, тоді остання ніби вагітніла війною. Згідно із «щоденниковим» форматом, паралельно з відображенням «головних» подій я робила малюнки про власне перебування в селі, прогулянку містом або про свято космонавтики. Багато звичайних, дуже різних і наче не пов'язаних між собою речей ніби почали випромінювати щось єдине, щось дуже важливе. Вони немовби промовляли до мене.

Перші малюнки із серії було показано у лютому 2014 року під назвою «Білії листи», яку взято з вірша Тараса Шевченка, завершальні рядки якого визначили для мене найважливіше у подальшій праці над «Київським щоденником»:

Нехай як буде, так і буде.
Чи то плисти, чи то брести.
Хоч доведеться розп'ястись!
А я таки мережать буду
Тихенько білії листи.

Взагалі у «щоденнику» багато алюзій на Шевченкових героїв, які разом із персонажами з народної міфології або фольклору (козак Мамай, лялька-мотанка тощо) ніби стали учасниками подій або радше були наново цими подіями актуалізовані. Українська надзвичайна реальність наче шляхом спротиву, болю, травми та смерті наново наводила докази власної ідентичності; навіть більше – докази власного існування. Я виділила цей період для малювання «щоденника», бо тоді буквально відновлювався порядок речей. Мені доводилося постійно визначати, де саме відбувається це відновлення, бо деякі реальні та героїчні події були доволі швидко наздогнані, використані і знешкоджені власними ж копіями, позаяк деякі звичні речі (наприклад, стела на Майдані та навіть сам державний прапор) набували ваги, реальності, втілювались у символи революції.

Коли я починала малювати «щоденник», звісно ж, я не знала, коли закінчу. Спочатку аркуші датувалися 2013–2014 роками, пізніше датування було змінене на 2013–2015 роки. Я зрозуміла, що малювання серії вичерпує себе та починає добігати кінця, коли події пішли по колу. Один і той самий малюнок ставав актуальним по кілька разів, реальність почала їсти сама себе. Було таке враження, ніби люди проштрикнули дірки до світла і крізь них на деякий час освітили речі. Наразі ці шпари загоюються, немов рани, аби ми знов поринули в темряву «скорботної нечутливості».

during the most dangerous moments. Men in animal costumes or owners of live white doves (of peace?), offering to pose for a photograph for a modest fee, did not leave even after downtown Kyiv was engulfed in flames. Their presence added a surreal air of symbolism to the unfolding events.

The milestones of the active stage of the confrontation were so staggering in their significance that, it seemed, reality was trying to outdo itself. Time thickened, pooling in certain spaces: there was not enough room for it in the cramped quarters of a local protest. It felt like I was swiftly jotting down the images that came to me ready-made at the breakneck speed of our contemporary history. I instantly recognized the elements that were previously concealed in the dark recesses of our calm life: all the implicit lurking protests and conflicts suddenly came to the fore.

The metaphor that I used to describe conflicts, it seemed, came true. Nevermind how: for a while, I suspended my ability to tell apart real events and metaphors. Which is to say, some sheets of the Kyiv Diary might contain familiar elements or references to real events, but I used them only because they elevated an image to the universal level, to the issue of life and death as such. It was crucial to show how local events gained the gravitas of a Homeric tragedy without sliding off the blade of time or losing track of the fact that they were unfolding in the here and now.

I was mesmerized by the ultimate integrity of the reality unfolding in front of us. One could no longer turn to the familiar criteria and separate the high from the low, the heroic from the cowardly, the beautiful from the ugly. In a word, reality gained immunity from our judgment because trivial judgment robbed it of its essence, distorted it, rendered it invalid, turned it into a dream. Moreover, everything was densely intertwined in a coil of changing roles, eager to escape trivial values. Existence changed its optics, and, placed in the bright light, became true. Everything, all the things that we were too scared or unwilling to acknowledge, became visible. Not only moments of real time, but also parallels between them were made manifest, all the ties between the times of turmoil and peace: people planted potatoes and buried their dead with equal diligence, the same landscapes could become a backdrop for hostilities and peaceful life. In my drawings, the things I saw were interspersed with images I "gleaned" from the news. The peaceful life around me often got overlaid with what I heard, read or saw in the news: reality grew pregnant with war. As befits a "diary," I recorded the "key" events alongside accounts of my sojourn in the village, a walk in the city or a celebration of the Astronautics Day. Many trivial, disparate, ostensibly unrelated events, it seemed, started to emanate something universal, something of staggering importance. It felt like they spoke to me.

The first drawings of the series were exhibited in February 2014 under the title "These Pages White," loaned from a poem by Taras Shevchenko. The closing stanza of the poem summed up the subsequent work on the Kyiv Diary for me:

Well let it be as it must be.
To swim or trudge! Whate'er my plight,
Even though I be crucified,
Yet I'll embroider quietly,
Quietly, these pages white[1].

Overall, the "diary" contains many allusions to Shevchenko's protagonists, who, along with the characters from the national mythology or folklore (Cossack Mamay, a cloth doll, etc.), seemed to have become active participants of the recent events, or, rather, were made newly relevant by them. Extraordinary Ukrainian reality seemed to offer, again and again, proof of its identity, or even proof of its existence, through resistance, pain, trauma and death. I set that time aside for drawing "the diary," because that time literally reinstated the order of things. I constantly had to pinpoint where this renewal was happening: some real and heroic events were promptly outpaced, used up and defused by their copies, whereas some trivial objects (like, for example, the stele at Maidan or even the state flag) gained gravitas and weight, becoming symbols of the revolution.

Of course, when I started to draw the "diary," I didn't know when I might finish it. Initially I signed the sheets 2013-2014, which soon turned to 2013-2015. I realized that the series has run its course and was sputtering out when the events made a full circle. A drawing would gain immediate relevance time and time again, reality started to devour itself. People had stabbed holes through the fabric of reality, it seemed, and light shone through on various objects, for a while. These holes are now healing like wounds, letting us sink back into the murk of "mournful inertia."

[1] Shevchenko, Taras. Kobzar. Kyiv: Mystetstvo Publishers, 2013. Trans. by Vera Rich. P. 277.

Малюнок, 2014
Drawing, 2014

Канів, 2015
Kaniv, 2015

Із серії **Роботи на папері**, 2001
29,7 x 21, кулькова ручка, олія, акварель на папері

From the **Works on Paper** series, 2001
29,7 x 21, ballpoint pen, oil, watercolour on paper

Із серії **Роботи на папері**, 2001
29,7 x 21, кулькова ручка, олія, акварель на папері

From the **Works on Paper** series, 2001
29,7 x 21, ballpoint pen, oil, watercolour on paper

Із серії **Шкільна цигейка**, 2004-2007
29,7 x 21, кулькова ручка, акварель на папері

From the **School Wool** series, 2004-2007
29,7 x 21, ballpoint pen, watercolour on paper

Із серії **Китайський еротичний щоденник**, 2002
29,7 x 21, кулькова ручка, акварель на папері

From the **Chinese Erotic Diary** series, 2002
29,7 x 21, ballpoint pen, watercolour on paper

Із серії **Китайський еротичний щоденник**, 2002
29,7 x 21, кулькова ручка, акварель на папері

From the **Chinese Erotic Diary** series, 2002
29,7 x 21, ballpoint pen, watercolour on paper

Із серії **Спортивна**, 2004
29,7 x 21, кулькова ручка, акварель на папері

From the **Sport** series, 2004
29,7 x 21, ballpoint pen, watercolour on paper

МИХАЙЛО РАШКОВЕЦЬКИЙ

ДУМА ПРО ВЛАДУ

Восени 2015-го я їхав до Влади Ралко вперше наживо знайомитися з «Київським щоденником». Це сталося якраз після перегляду оновленої експозиції Національного художнього музею України.

Таємнича печера етносу завжди приваблювала і лякала мене. Чи може етнічне проявлятися в новітньому мистецтві, зокрема саме зараз, у розпал протиборства з глобальним, де патріархальну природність намагаються виправити сучасною штучністю політичного? А якщо може – як це відбувається? Як вимірюється?

Бо формулу етнічного неможливо скласти, як неможливо створити універсальну формулу кохання.

- - -

Я думав про рожеве. З усіма відтінками – народної «крові з молоком», жіночо-божественного вишневого мафорія, царственого блідо-пурпурного. Цей колір здався мені домінантним у цій музейній експозиції. Не настирливо, а якось підступно. Він відчувався в усьому часопросторі: від ікони, народної картини до неопримітиву 1960–1970-х і необароко «Нової хвилі». Просторочас із гнучкою рослинною силою українського модерну у своєму серці.

Рожеве з зеленим.

- - -

У численних інтерв'ю для ЗМІ Влада Ралко постає як утілення зразкового європейського аристократизму. Розумність, елегантність, природність поведінки і манер, що поєднується з мистецтвом стриманості й делікатного відсторонення. Легкий присмак витонченого декадансу. Цивілізована «людина світу» і світська людина.

Але не тільки в прізвищі Ралко відчувається міцне коріння пращурів, які в поті чола свого орали цю землю. Найчорнішу землю Землі, що найкраще родить і найглибше ховає. І, може, справді українські чорноземи такі плідні, бо ніде у світі так щедро не здобрювалися кров'ю протягом багатьох сторіч. Особливо – останнього віку.

MYKHAILO RASHKOVETSKYI

BALLAD ABOUT VLADA

I first saw Vlada Ralko's Kyiv Diary live in the autumn of 2015, right after I visited the revamped exposition of the National Art Museum of Ukraine.

The enigmatic cave of an ethnos has always attracted and alarmed me. Is there room for an ethnic dimension in contemporary art, especially now, during the tense standoff with globalism, amid attempts to remedy the natural patriarchal order with the present-day political artificiality? And if so, what does that room imply? How do we measure it?

One cannot define the formula of ethnicity, much like one cannot create a universal formula for love.

- - -

I was thinking about the colour pink in all its shades, from the folksy milk-and-roses to the divine feminine cherry-red of an omophorion or the royal pale purple. I think pink is the dominant colour in the exposition, not quite unrelenting but somehow treacherous. It is present throughout the entire space-time continuum, from icons and folk paintings to the Neo-primitivism of the 1960s-70s and the Neo-Baroque New Wave. This space-time continuum carries the pliant vegetative force of Ukrainian modernism in its heart.

Pink and green.

- - -

In her numerous interviews, Vlada Ralko appears as the very picture of European gentility: intelligent, elegant, unpretentious in manners and comportment, studied in the art of restraint and genteel reserve. A cultivated "person of the world" and a worldly person, she carries a faint whiff of sophisticated decadence.

And yet, Ralko's last name, evocative of a Ukrainian word for a plough, is not the only thing that marks her deep rootedness and connection to the ancestors who ploughed this soil, the blackest soil on Earth that bears a lot and buries deeply, in the sweat of their brow. Maybe black Ukrainian soil is so fertile precisely because no other land was fattened with blood so lavishly

Із серії **Зачарований погляд**, 2012
21 x 29,7, кулькова ручка, акварель на папері

From the **Captivated Gaze** series, 2012
21 x 29,7, ballpoint pen, watercolour on paper

А ім'я Влади нагадує старовинне, ще з язичництва, прагнення володіти. Не миром чи славою, як у чоловіків. Це абсолютна і мінлива влада любові.

- - -

Події в Україні, що розгорнулися з кінця 2013-го, миттєво привернули до себе напружену увагу всього світу й отримали назву «революція гідності», можна розглядати і презентувати по-різному. Аналітично, критично чи, навпаки, піднесено, навіть агітаційно.

Безумовно одне – ця сторінка української історії дійсно епічна. Так трапляється завжди, коли з-під піни політичних, кар'єрних, іміджевих чи бізнесових інтриг постає грізна хвиля народної волі. Ця стихійна сила може очищувати, забруднювати, знищувати, відновляти, але в усякому разі спроба митця реагувати на неї з метапозиції чи взагалі не реагувати приречена на провал. Бо то вже буде не митець. У митця є тільки дві можливості – приєднатися до хвилі чи протистояти їй – і в обох випадках стати учасником, тобто невід'ємною частиною стихійного явища.

- - -

Думаючи про свій спосіб сприйняття, Ралко наводить метафору «людини-ока». Але ж ми пам'ятаємо, що всевидяче око є атрибутом лише єдиної Сутності. Око смертного обтяжене і збагачене тілом.

«Свобода приходит нагая...» Так, оголеність є атрибутом божественного, але в антропоморфному язичництві тілесної антики.

«Щоденник» Ралко нагадує про необхідність надчутливого ока, оголеного ока, яке робить надчутливим усе тіло. Тілесне сприйняття залишається, більше того, до жаху загострюється, навіть коли око видавлюють чи вибивають, як в одному з листів «Щоденника».

over the course of centuries, and over the course of the past century in particular.

Vlada's name, which can be translated as "power," evokes the ancient, almost pagan yearning for dominance, and not in the name of peace or glory, as preferred by men. This is the absolute and unstable power of love.

- - -

There are different ways to approach the events in Ukraine that started in the late 2013, instantly riveted the attention of the entire world and came to be known as the Revolution of Dignity. One can approach them analytically, critically, or, to the contrary, spiritually or even propagandistically. One thing though is beyond doubt: this page in the history of Ukraine is truly epic. This is always the case when an awesome wave of people's will crashes over the scum of political, career-driven, public image-oriented or business machinations. This elemental force can cleanse, muddy, destroy or restore. In any case, an artist's attempt to react to it from a meta perspective or to ignore it altogether is doomed from the very start as synonymous with a choice to renounces one's claim to the title of an artist. An artist is faced with a choice: either to join the wave or to oppose it; in either case, the artist becomes a participant or an integral part of the elemental happening.

- - -

When reflecting on her mode of perception, Ralko uses the metaphor of an "eye man." However, we do remember that only one entity has an all-seeing eye as its attribute. The eyes of mortals are bogged down and enriched by their embodied experience.

"The naked freedom is coming..." Indeed, nakedness is a divine attribute, but only in the anthropomorphic paganism of sensual antiquity.

Ralko's Diary reminds us of the importance of the ultra-sensitive eye, a naked eye that makes the whole body ultra-sensitive. Sensual perception remains; moreover, it becomes terrifyingly precise, even when an eye is gouged or knocked out, as it happens in one of the sheets of the Diary.

Із серії **Має бути**, 2004
42 x 29,7, кулькова ручка, акварель на папері

From the **Must Have** series, 2004
42 x 29,7, ballpoint pen, watercolour on paper

Найчастіше оголене тіло на малюнках серії – рожеве.

- - -

Тілесне генерує питання гендерного. Таємниця етнічної ідентичності примхливо (чи химерно?) поєднується з таємницею жіночості, однією з провідних у творчості Ралко. Її серія насичена оксюморонами, й андрогенні образи невипадково з'являються на початку «Київського щоденника».

Це питання до глядача і до себе: що значить «сильна жінка» чи «мужня жінка»?

Не можна вважати героями людей, які не відчувають страху. Герої зазвичай бояться, як нормальні люди, нерідко – навіть більше. Ралко надзвичайно жіночна, перед жахом вона вся – страх і трепет. Але йде назустріч жахіттю разом зі своїм страхом і трепетом. Тому вона – справжній герой, жінка, яка є сильною і мужньою, залишаючись жінкою. Це парадокс – вона відверта у своїй слабкості, навіть безпорадності, й водночас сильнішає саме відвертістю.

У знаковій системі «Київського щоденника» Україна – саме така жінка. У колючому вінці з рожевих троянд. Деколи й у протигазі.

- - -

Влада Ралко безжально бачить бажання не бачити. Сховатися. Зануритися у будь-що. У землю, у скриню для голосування, у лоно, що породило. Або підставити очі «голубам миру».

До речі, ви пам'ятаєте, що саме голуб може задзьобати іншого голуба до смерті? Вовки на таке не здатні.

Також безжально художник фіксує бажання закрити своє обличчя маскою, розпорошити свою особистість у групі. Довести ідентичність до абсолюту, до невпізнання особистості.

Деякі персонажі «Щоденника» – чоловіки, яким не потрібно закривати обличчя, бо вони безликі, а ім'я їм – легіон. Замість

Naked bodies in this series are most often pink.

- - -

Bodies raise the question of gender. The conundrum of ethnic identity is whimsically (or freakishly?) intertwined with the conundrum of the feminine, one of the leading motifs in the artist's oeuvre. Her series is rife with contradictions. It is little wonder that androgynous characters appear early on in the Kyiv Diary.

It is a challenge both to viewers and to the artist herself: who is "a strong woman" or "a courageous woman"?

Those who feel no fear cannot be properly described as heroes. Heroes are every bit, if not more, capable of feeling fear as normal people. Ralko is feminine to the extreme; faced with horror, she succumbs to fear and trepidation. But she confronts horrors head-on, fear and trepidation or not. This makes her, a strong and courageous woman who remains feminine, a true hero. Paradoxically, she is honest in her weakness, even in her helplessness, and her honesty makes her stronger.

In the imagery of the Kyiv Diary, Ukraine is like that too, a woman in a spiky wreath of pink roses, or sometimes even in a gas mask.

- - -

Vlada Ralko is ruthless in documenting the desire to avoid seeing, to flee, to sink into anything at all, into the earth, into a ballot box, into the womb that gave us life; in documenting the desire to offer one's eyes to "the doves of peace."

By the by, you do remember that doves kill doves, right? Wolves don't do that.

Ralko is equally ruthless in documenting the desire to cover up one's face with a mask, to lose one's individuality in a group, to elevate one's identity to the absolute, to unrecognizability.

The Diary also features men who don't need to cover their faces because they are faceless, and their name is legion. Instead of faces, they can

Із серії **Передчуття**, 2013
150 x 100, акварель, акрил на папері

From the **Premonition** series, 2013
150 x 100, watercolour, acrylic on paper

Тритон (за мотивами **Київського щоденника**), 2015
24 x 16 x 16, порцеляна

Triton (after The **Kyiv Diary**), 2015
24 x 16 x 16, china

Із серії **Тіло**, 2013
84 x 60, гуаш, акварель на папері

From the **Body** series, 2013
84 x 60, gueache, watercolour on paper

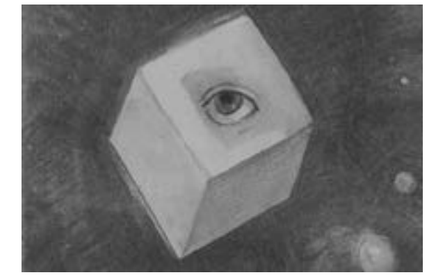

Оділон Редон
Куб, близько 1880

Odilon Redon
The Cube, circa 1880

облич вони мають миттєво впізнавані чорні костюми з гардеробу «політичного істеблішменту».

Художник не цурається «шорсткої» мови плаката, серія все ж таки про Майдан, але підважує плакатність ознаками притчі.

- - -

Найважливіше – це глибоке відчуття художником таких немодних понять, як «реальність» і «справжність».

Ніколи не забуду дискусію щодо творчості Ралко з одним вельми шанованим куратором. Обстоюючи вади митця, я гаряче виклав основний аргумент: «Але ж то правда!». «What is truth?» – по-пілатовськи посміхнувся мій опонент.

Звісно, графічну серійність «Щоденника» автор обґрунтовує потребою миттєвої реактивності. Але техніка, де матеріал «білих листів» стає частиною зображення, за своєю природою додає умовність навіть «документальним» малюнкам. У Ралко ж ідеться, за визнанням автора, про «фіксацію знаків і настроїв» з химерним нашаруванням метафор. Яка тут може бути реальність, якщо це «опозиція документу», «дуже суб'єктивний особистий погляд», «суміш своїх та чужих рефлексій, чуток, думок...»?

Майдан справді зрушив часову вісь. Посеред зовні європейської столиці химерно вибухнуло середньовіччя з його лицарством і наївною вірою, безглуздою жорстокістю й галантними перемовинами, справжньою кров'ю та політичним маскарадом.

І такими раптовими вибухами зараз вагітніє всесвіт, а не тільки Україна.

Згадуючи примхливі жахи глухого іспанця, ще раз переконуюся, що у ситуації громадської наднапруги правда має бути саме такою. Вкрай суб'єктивною та універсальною водночас.

be recognized by their black suits from the catalogue of the "political establishment."

Ralko doesn't shy away from the "tough" language of a poster (this is a series about the Maidan protests, after all), but the poster style is undermined by elements of a parable.

- - -

Of paramount importance is Ralko's deep investment in such unfashionable terms as "reality" or "authenticity."

I will never forget a discussion about Ralko's works that I had with one well-respected curator. Speaking up in defense of the artist, I offered up my key argument, "But this is the truth!" My opponent grinned the grin of Pilate. "What is truth?"

Obviously, Ralko justifies the graphic series format of the Diary with the need to react to the moment. However, by its very definition, the style that incorporates the texture of "white sheets" as a part of the image makes even the most "documentary" drawings somewhat stylized. In her own words, Ralko "documented signs and moods" through whimsical layers of metaphors. What does reality have to do with "the opposite to a document," "a highly subjective personal perspective," "a mishmash of thoughts (by me and others), rumours, tall tales"?

Indeed, Maidan has pushed time out of joint. A seemingly European capital exploded into a medieval scene with its knighthood and its naïve faith, with its senseless cruelty and noble negotiations, with real blood and political carnivals.

The entire universe, not just Ukraine, is now pregnant with such explosions.

Looking back at the capricious horrors of the deaf Spaniard, I am yet again reinforced in my belief that, in situations of utmost civic tension, truth can find no other form. It is always both highly subjective and universal.

Ось тільки зараз замість друкарського верстата мереживо думок-картинок тиражується друзями у соціальних мережах.

- - -

Білий фон – це простір. В аркушах Ралко простір не те що дробиться, а стає багатовимірним. Ракурсні деформації, контрастні поєднання деталізації з узагальненням, ледь помітні «просторові випромінювання» – усе це відтворює не просто об'ємність, а складне співіснування різноманітного в єдиному. Таке завихрення простору можна відчути в деяких стилях далекосхідної каліграфії. Взагалі, не відкидаючи базу «європейськості», навіть у чомусь академічності, Ралко відкрита Сходу як способу поєднання словоформи з зображенням, жіночого з чоловічим, козака з Буддою. Це такий тип співвідношень, коли цілісність досягається не гомоморфним поглинанням одне одного, а доведенням «опозицій» до ладу, із збереженням «ідентичності» протилежних елементів. Бо справжня влада – саме такий лад. Біль і ненависть Влади здіймаються тоді, коли очевидними стають інші засади – не увійти до ладу, а пожерти.

- - -

Малюнки «Київського щоденника» камерні, дуже інтимні, але вони витримають будь-яке збільшення, хоча і не додержуються класичних принципів монументальності. Мені здається, що сіті-лайти, білборди або навіть мурали за цими листами були б вражаючими. Цього не бачать державні й недержавні менеджери від культури. Чи, може, то оголене око – глас волаючого в пустелі?

- - -

Говорячи про тиражування чи можливість збільшення листів «Щоденника», потрібно зауважити, що при цьому, на жаль або на щастя, згасне щось неймовірно важливе. Я маю на увазі ерос Ралко. Ідеться не про секс у прямому сенсі, а про відчуття розряду блискавки, миттєвого оволодіння оком і тілом глядача, який

The only difference is, the fine weave of thoughts and images is now spread not by printing presses but rather shared by friends in social networks.

- - -

White background is a space. In Ralko's works, space not so much crumbles as becomes multidimensional. Deformed perspective, dramatic juxtapositions of meticulously recorded details and generalizations, barely noticeable "spatial emanations" create not just volume but a sophisticated symbiosis of disparate elements in unity. These whirls of space can be found in certain styles of East Asian calligraphy. In general, without departing from her "European" and even somewhat academic roots, Ralko is open to the Eastern tradition as a way of combining words with images, male with female, Cossacks with Buddha. In this type of coexistence, integrity is predicated not on the homomorphic absorption of all elements but on bringing "oppositions" to harmony while preserving the "identities" of the opposites. Such, after all, is the true power. Vlada's pain and rage come to the fore when other principles emerge: gormandizing instead of harmonizing.

- - -

Drawings of the Kyiv Diary presuppose a small and close-knit audience, but they would stand on their own in a bigger format too, despite eschewing the classical principles of monumental art. I'm certain that billboards or even murals based on these sheets would be truly impressive. Culture managers, either affiliated with the state or independent, don't see it. Could it be that the naked eye is a voice in the wilderness?

- - -

Speaking of reproducing or possibly blowing up sheets of the Diary, one should note that, luckily or sadly, that would extinguish something crucially important, namely, Ralko's Eros. I'm not speaking about sex as such. It's something akin to a lightning strike: these works instantly subjugate eyes and bodies of viewers who can become Vlada's coauthors or confederates. This cannot happen without the corporality of originals, the supple energy of

спроможний стати співавтором, «співучасником» Влади. Таке можливо лише у єднанні з тілесністю оригіналу. З пружною енергією контурної лінії. Нервовою штриховкою. Пульсуючою відмивкою. Тобто безпосередньо – з динамічним відбитком руху тіла і душі художника. Тим, що повертає мистецтво до його магічного дитинства.

- - -

В інтерв'ю Асі Баздирєвій Ралко не випадково згадує дослідження народних колискових Гарсія Лорки. Хрестоматійне не завжди хибне. Як і раніше, катаклізми і потрясіння привертають нас до фундаментального досвіду минулого, перш за все – найміцнішої колективної пам'яті народної творчості. У «Щоденнику» спливають не тільки давні візуальні образи – мамаї, мотанки, віночки тощо, а і притаманний народній іконі, картині чи лубку симбіоз вербального з візуальним.

Мені завжди якось незручно, коли текст українського художника в роботі, яка присвячена українській проблематиці, втручається в зображення англійською.

Ралко малює українською.

Тому ключовим для серії стає слово Шевченка, який спромігся поєднати народну мову з передчуттям авангардної ритміки.

А рядок із колискової полишає письмову артикульованість і стає невід'ємною частиною зображення, як китайські чи японські дописи й печатки: «тамхатинкановенькая»...

- - -

Діти на малюнках Ралко вже не плачуть. Мовчазні згортки як ознака позамежового відчаю. Це жахливіше, ніж згортання неба під час біблійного кінця світу.

Автор визначає свою серію як «репортаж відкритої рани». Це правда. Але імпліцитність більш небезпечна, ніж «відкритість», чи то рана тілесна, чи психічна, чи соціальна. Так, я згодний зі словами художника про те, що «реальність починає їсти сама себе». І не згодний з тим, що «рани загоюються». Їх намагаються поспіхом заклеїти, замаскувати агітаційним пластирем. Можливо, серія «Київського щоденника» й вичерпана, але якесь продовження буде. Дійсно, біль від загниваючої рани інший, але митець не полине до нечутливості, навіть скорботної.

- - -

Влада Ралко – дивний феномен у нечисленній і вкрай розпорошеній художній «спільноті» України. Актори вітчизняної арт-сцени грають у різних театрах, різних спектаклях, різними мовами, у кращому разі намагаючись не спілкуватися між собою. А у гіршому – ведучи майже справжні воєнні дії одне проти одного. Та всі, хто є живий із представників протиборчих «арт-таборів», захоплюються творчістю Ралко.

Нині я не можу назвати художника, який більш органічно, глибоко і талановито поєднує поняття «сучасне» та «українське».

Саме завдяки «Київському щоденнику» ці поняття остаточно перестали звучати як оксюморон.

contour lines, nervous shading, pulsing tinting, that is, without the dynamic image of movements of the artist's body and soul. All this restores art to its magical childhood.

- - -

It's no coincidence that Ralko mentioned García Lorca's interest in folk lullabies in her interview with Asia Bazdyrieva. Canonical is not necessarily wrong. As ever, cataclysms and shocks return us to the fundamental experience of the past, and the strongest collective memory of folk art first of all. The Diary features not only ancient visual images (Cossack Mamay, folk rag dolls, wreaths, etc.), but also a symbiosis of the verbal and the visual that is recognizable from folk icons and naïve paintings.

It vexes me when the text of a Ukrainian artist in a work about Ukrainian issues is interrupted by an image in English.

Ralko draws in Ukrainian.

Shevchenko, who harnessed folk language while presaging avant-garde rhythms, offered crucial texts for the series.

A line from a lullaby departs from its verbal articulation and becomes an integral part of an image, much like Chinese or Japanese inscriptions or stamps. "тамхатинкамаленькая..."

- - -

Children in Ralko's drawings no longer cry. These silent rolls become a sign of despair beyond bearing, more terrible than the heavens being rolled up during the Biblical End Times.

Ralko defines her series as "documenting an open wound." It is true. Whether the wound is physical, psychic or social, implicit wounds are more dangerous than their "open" counterparts. I agree with the artist: "reality started to devour itself." I don't agree that the wounds have started to heal. They are hastily patched up, papered over with propaganda Band-Aids. The Kyiv Diary series might be exhausted, but it will be continued in some other form. Granted, the pain of a festering wound is different, but the artist will not give in to desensitization, even in mourning.

- - -

Vlada Ralko stands out against the sparse and highly atomized Ukrainian art "community." Actors of the local art scene perform in different theatres, in different plays, in different languages, at best trying to avoid one another, and at worst, engaging in hostilities that are little short of military operations. However, all living representatives of the opposing "art camps" admire Ralko's works.

At present, I cannot find another artist who offers a more organic, deep and talented synthesis of the notions of "the contemporary" and "Ukrainian."

Thanks to the Kyiv Diary, these terms had stopped sounding like a contradiction in terms once and for all.

Малюнки до проекту **Лінія розмежування**, 2016, 29,7 x 21, кулькова ручка на папері
Drawings from the **Line of Contact** project, 2016, 29,7 x 21, ballpoint pen on paper

Малюнки до проекту **Т.Г.**, 2013, 29,7 x 21, кулькова ручка на папері
Drawings from the **T.H.** project, 2013, 29,7 x 21, ballpoint pen on paper

ОКСАНА БАРШИНОВА

«КИЇВСЬКИЙ ЩОДЕННИК»: ВІЗУАЛЬНИЙ ДОСВІД «УКРАЇНСЬКОГО АПОКАЛІПСИСУ»

«Київський щоденник» Влади Ралко склався впродовж 2013–2015 років, розпочавшись із грудневих подій на Майдані й охопивши найгарячіший період воєнних дій на сході України. Це майже чотири сотні звичайних аркушів формату А4, заповнених малюнками кульковою ручкою й аквареллю, на яких у метафоричній формі представлені події, відчуття, страхи та надії, що тримали всіх під своєю владою, повністю підпорядковуючи собі повсякденне існування. Переживання зміненої війною реальності – провідна тема «Київського щоденника» (далі – «КЩ»).

Формат щоденника вперше з'явився у творчості Влади Ралко 2002 року, після подорожі до Китаю. Тоді вона виклала свої враження від перебування в східній країні у спонтанній формі принципово незавершених образів, у яких поставало переплетіння Еросу й Танатосу. Той цикл дістав назву «Китайський еротичний щоденник», відсилаючи до усвідомлення життя як такого, де існування одних можливе за рахунок смерті інших. Закладене тоді гостре відчуття сутності життя, прагнення і здатність «препарувати» поверхню, видиме, дошукуючись страшної й жорстокої істини, вибухнуло на повну силу у «КЩ».

Безпрецедентна гострота силового протистояння, ситуації, коли «саме повітря пахне смертю» (Б. Пастернак), покликала до життя низку образів, що уособлюють цей жах реальності, яка раптом перестала бути звичною і прогнозованою. Незавершеність, безпосередність, непригладженість форми максимально відповідають жанру щоденника, так само, як і відсутність дистанції від події, відмова від аналізу, дуже особистісна інтерпретація фактів, поєднання суспільного й власного буденного життя.

Інтимність жанру щоденника, безпосереднє звернення до глядача дало можливість відмовитися від школи, техніки, щоб, за словами художниці, «окреслити порожнечу», тобто змусити говорити те, що залишається за межами суто зображення. У «КЩ» багато чорного, який одночасно поглинає і народжує, виштовхує у світ живе,

OKSANA BARSHYNOVA

THE KYIV DIARY: VISUAL EXPERIENCE OF THE "UKRAINIAN APOCALYPSE"

Vlada Ralko's Kyiv Diary, which begun with the December protests on Maidan and covered the active phase of hostilities in Eastern Ukraine, was compiled in 2013-2015. It is comprised of almost 400 regular A4 sheets of paper filled with drawings in ballpoint pen or watercolours, metaphorically representing the events, feelings, fears and hopes that held sway over us all, completely subjugating our daily life. The experience of reality changed by war is the key motif of the Kyiv Diary.

Vlada Ralko had first turned to the diary format after her trip to China in 2002. She documented her impressions of the sojourn in the Eastern country in spontaneous, programmatically incomplete images exploring the tangle of sexual instincts and the death drive. The series was entitled "The Chinese Erotic Diary," honouring the realization that life of some is only made possible by the deaths of others. The series marks the emergence of an acute sense of life's meaning and the desire or readiness to "cut past" the observable surface in search of the cruel and horrible truth. These traits found new and stunning expression in the Kyiv Diary.

The unparalleled dramatic standoff when, as Boris Pasternak had put it, "the very air smells of death," has inspired a series of images conveying the horror of reality that lost its familiar and predictable shape in the blink of an eye. Incomplete, unmediated, unaffected forms are a perfect match to the diary genre, as is the lack of distance to the documented event, the suspension of analysis, a highly personal interpretation of facts, a union of the public and personal day-to-day life.

The intimacy of the genre that eschews all intermediaries when appealing to viewers allowed the artist to set aside academic and technical conventions in order to "define the abyss," that is, to make the objects left beyond the boundaries of an image speak. The colour black occupies a prominent position in the Kyiv Diary, devouring and giving life, pushing living, if ungainly and imperfect shapes into the world. The colour black comes in an entire range: lucid like night air (many crucial events happened after dark), dense like impermeable surfaces or clumpy, viscous, almost swampy.

Аркуш із Київського щоденника
Буш, 2013-2015
Sheet from The Kyiv Diary
Bush, 2013-2015

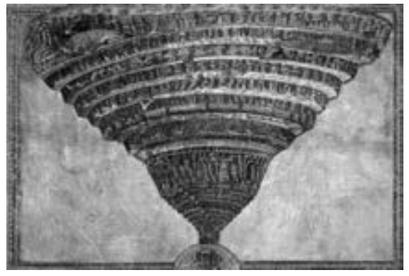

Сандро Боттічеллі
Мапа Пекла, 1480-ті
Sandro Botticelli
Chart of Hell, 1480s

Туга за батьківщиною, 2016
21 x 59,4, акварель, кулькова ручка на папері
Nostalgia for Motherland, 2016
21 x 59,4, ballpoint pen on paper

хоч і незграбне й недосконале. Чорний дуже різний – прозорий, наче нічне повітря (багато драматичних подій відбувалося вночі), щільний, як непроникна площина, іноді неоднорідний, в'язкий, майже болотяний.

«КЩ» позбавлений жорсткої хронології, він не є сухою фіксацією чи описом подій. Це вільна оповідь з власною логікою і власним ставленням до документальності. Він сповнений не лише глибинних переживань реальності, а й передчуттів, спогадів, здогадок і навіть замовлянь. З цим пов'язане іноді нав'язливе повторення одних і тих самих сцен, нерегулярне включення написів чи цитат та особливо – «дитячого» маркера (сповите немовля, колискова, зайчики, примовляння тощо).

Фізіологізм образів, неструктурованість зображення також не дає забути про те, що все відбувається на наших очах, переживається тілесно. Власне, щоденниковість зображень Влади Ралко якраз у цьому й виявляється: нам пропонують не стежити день у день за авторським наративом, а пригадувати свої переживання, переживати спалахи емоцій, пов'язаних із цілком конкретними подіями. Війна не тільки руйнує звичний плин життя, не тільки паралізує, а й змушує подивитися на буденне новими очима, виявити, що мир «вагітний» конфліктами.

«КЩ» викликає у пам'яті найближчу за експресією аналогію – серію «Жахи війни» Франсіско Гойї. Розділені двома століттями, автори з різних куточків Європи показують війну як незбагненне, неприйнятне людським розумом явище, як Абсолютне Зло. Та, на відміну від іспанського художника, Влада Ралко насичує й ущільнює свої на перший погляд лаконічні й уривчасті зображення багатошаровими культурними смислами.

Багатошаровість «КЩ» виявляється у винятковій згущеності образів. Події можна осмислити як такі, що відбуваються одночасно на трьох рівнях. Найочевидніший – реальний, інспірований безпосередньо побаченим насправді та сприйнятим з картинки телебачення чи

The Kyiv Diary is stripped of a strict chronology: it is not a dry chronicle or record of the unfolding events. It is a free narrative propelled by its own logic and notion of documentary art. It brims not only with the profound understanding of reality but also with premonitions, memories, conjectures or even incantations. It triggers somewhat obsessive repetitions of certain scenes, intermittent inscriptions or quotes and especially the "children's" marker (a swaddled baby, a lullaby, bunnies, chants, etc.)

Markedly physiological and unstructured imagery doesn't allow a viewer forget that the events were unfolding right in front of our very eyes and offered embodied experience. This, in point of fact, is the nature of Vlada Ralko's diary method: instead of following the artist's narrative through a procession of days, viewers are invited to remember their own feelings and flashes of emotions caused by concrete events. War not only destroys familiar life and paralyzes its witnesses, but also forces them to confront the quotidian from a new perspective and to acknowledge that peace is pregnant with conflicts.

The Kyiv Diary evokes The Disasters of War series by Francisco Goya as its closest expressive equivalent. The artists separated by two centuries and representing different corners of Europe depicted war as an ineffable, rationally unacceptable phenomenon, as evil incarnate. Unlike the Spanish artist, however, Vlada Ralko condenses her ostensibly laconic and fragmentary images with multilayer cultural associations.

The multilayer nature of the Kyiv Diary is made manifest in the unique denseness if its imagery. Events can be interpreted on three levels. The first and most apparent level deals with the real: it is inspired by the things witnessed or seen on the Internet or on TV. The riot police, the protesters, men in helmets and masks, women in wreaths, khaki, Molotov cocktails, refugees… Certain scenes look like quotes from media reports: dynamic, tense and fairly realistic.

The second level deals with the artist's personal imagery. Ralko uses the visible world as a springboard, reliving and rethinking the events she

інтернету. Беркут, протестувальники, чоловіки в касках і масках, жінки у вінках, камуфляж, коктейль Молотова, біженці… Деякі сцени буквально прочитуються як цитати побаченого у мас-медіа, вони насичені динамікою, напругою, доволі реалістичні.

Другий рівень – авторська образність. Художниця відштовхується від видимого світу, переживаючи й переосмислюючи побачене відповідно до власних асоціацій. Обличчя, закриті масками, стають метафорою анонімності, невизначеності, масовості. Запаковані в спеціальні мішки трупи набувають рис коконів або личинок, що здатні до трансформацій. Голе тіло, понівечене, фрагментоване, вказує на незахищеність, вразливість. Жіноча оголеність, крім відсилання до особистої тілесності та фізичного переживання подій як утрат, часто пов'язана з образом України, від якої відривають шматки. Хижі звірі, птахи, особливо ведмідь і двоголовий орел як символи Росії, оживають та виявляють свою агресивну сутність і, що важливо, намагаються знищити людське. Особливого значення набуває тема землі. Вона одночасно й той звичний ландшафт, який руйнується війною, і прихисток, і умовна метафізична субстанція, що втрачає матеріальність, охоплює весь простір.

Третій рівень – культурний контекст. Тут переплітаються образи зі світової культури (Смерть із косою, викрадення Ганімеда, Маленький Принц, Венера та Марс, Юдиф, Ангел і Демон тощо) та суто українські, актуалізовані Майданом і війною (лялька-мотанка, Мамай, герої народних пісень). Особливе місце в цьому колі посідає поезія й міфологія Тараса Шевченка. Присутність поета іноді доволі відчутна – у цитатах, образі Катерини, що час від часу з'являється на аркушах «КЩ», і навіть загальновідомий образ Смерті з косою у вінку є переспівом знаменитої «Казки» Тараса Шевченка, де Смерть, що розмовляє з солдатом, представлена в типовому українському костюмі. Занурення художниці у світ Шевченкових образів, збіг драматичних українських подій з 200-літтям поета зумовили надзвичайну сугестивність «КЩ» щодо нового прочитання

witnessed according to her private associations. Faces covered by masks become a metaphor for anonymity, indeterminacy, the collective. Dead bodies in body bags look like cocoons or nymphs with the potential for transformation. Naked, tortured, fragmented bodies denote unguarded vulnerability. Naked female bodies evoke not only the private embodied experience of reliving the events as a personal physical loss but also often symbolically represent Ukraine that is being torn to pieces. Beasts and birds of pray, and especially a bear or a double-headed eagle as symbols of Russia, come to life and reveal their violent nature; importantly, they try to destroy all that is human. The earth motif is particularly prominent, representing both a familiar landscape ravished by war, a shelter and an uncertain metaphysical substance that loses materiality and encompasses all space.

The third level deals with cultural contexts. In it, the imagery from world culture (death with a scythe, the abduction of Ganymede, the Little Prince, Venus and Mars, Judith, an angel and a demon, etc.) merges with essentially Ukrainian motifs made more relevant by the Maidan protests and the war (a folk rag doll, Cossack Mamay, characters from folk songs). Taras Shevchenko's poetry and mythology occupy a special place in this series. The poet is a noticeable presence: the sheets often feature lines from his poems or the protagonist of his eponymous long poem "Kateryna;" even the iconic image of death with a scythe in a wreath is in dialogue with the renowned Shevchenko's "Fairytale," where Death talking to a soldier wears a tradition Ukrainian folk costume. Ralko's immersion in Shevchenko's imagery and the fact that the dramatic events in Ukraine coincided with the poet's bicentenary underpin the Kyiv Diary's new take on Shevchenko's personal myth; it is a subplot that is well worth a separate serious study. The catalogue of symbols that explore the meaning of the Ukrainian apocalypse includes, though is not limited to blood ("of enemies," that is, tainted by sin), treasonous thoughts depicted as swine, Ukraine as a pregnant unmarried woman whose "freedom sleeps in a grave" and will be "awakened robbed," a sleeping innocent babe, and symbols of the "ill-conceiving" Russian Empire. Shevchenko's poems also offered the stunning image of an axe stolen from God out on a bloody

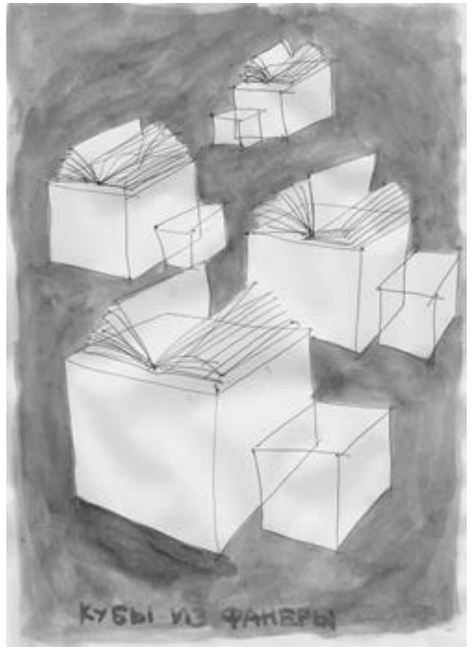

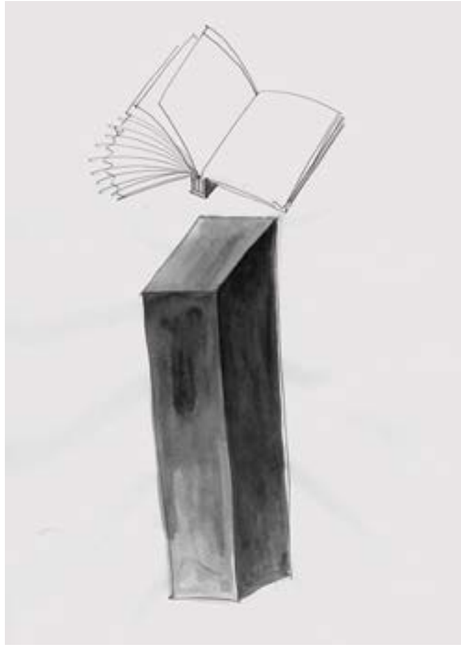

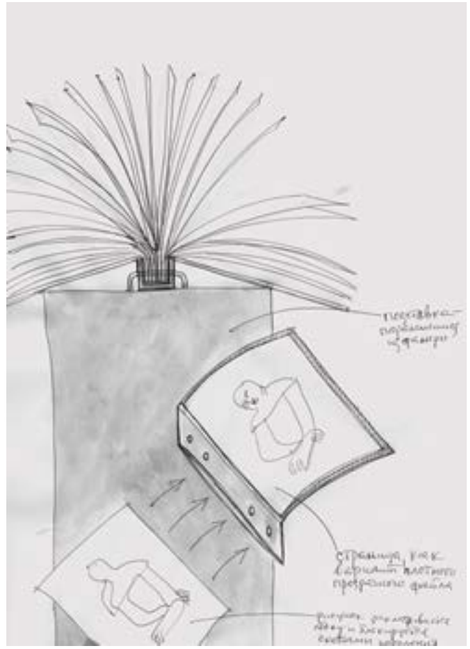

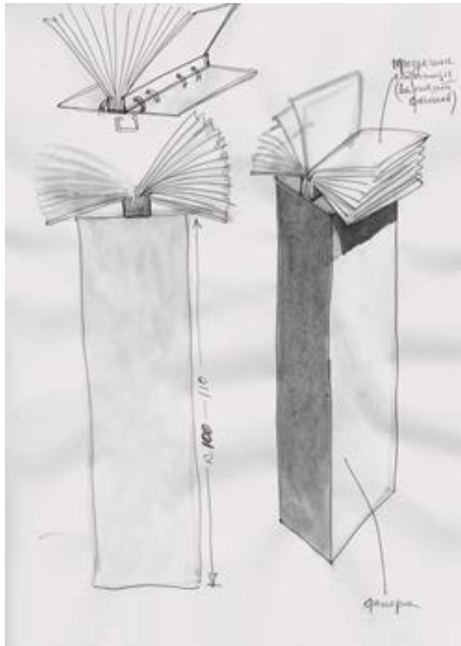

Ескізи варіантів експонування
Київського щоденника, 2015

Sketches of different options
for The **Kyiv Diary** exhibition, 2015

Шевченкового авторського міфу, що становить окрему нарацію, тлумачення якої вистачить на окреме серйозне дослідження. Кров («вража», тобто отруєна гріхом), ниці помисли у вигляді свиней, Україна як жінка-покритка, чия «воля спить в могилі» і яка «розбуджена окраденою», спляче невинне немовля, символи «злоначинающої» Російської імперії та ін. – це далеко не повний перелік символів, котрі розкривають сенс українського апокаліпсису. Із поезії Шевченка походить і вражаючий образ сокири, вкраденої у Бога, що спричинило криваву «косовицю», – натяк на замкнене коло насилля, якому немає кінця, бо пролита кров позбавляє невинності, вимагає все більше й більше жертв… На останньому малюнку в «КЩ» зображено сокиру, встромлену в п'єдестал від скинутої статуї Леніна в Києві. Зі старим покінчено, але чи є кінець насиллю?

Своєрідним ключем до «КЩ» може бути образ Людини-Ока, описаний у коментарі до одного з малюнків самою художницею. Людина в рекламному костюмі персонажа з одним велетенським оком замість голови перестає бути реальною, вона є знаком, що вказує на страх бути очевидцем та на невідворотність цього. Для Влади Ралко цей образ промовляє ще й про позицію художника в лихі часи, про (не)можливість творчості, про те, якою ця творчість має бути. Рефреном «КЩ» є знову ж таки слова Шевченка, що серед катастрофи художник (поет) буде робити єдине, що він уміє – «мережити тихенько білії листи», не відводячи погляду від страхітливого сьогодення. Отже, художниця стає документалісткою особливого штибу – візіонеркою, яка прозріває й фіксує особливу реальність «українського пекла», тих випробувань, сенс котрих може бути розкритим тільки через актуалізацію та усвідомлення національної історичної долі.

"reaping," this hint at the vicious circle of violence without end: blood, once spilled, robs us of our innocence and demands new victims. The last drawing of the Kyiv Diary depicts an axe stuck in the pedestal of the downed statue of Lenin in Kyiv. The old era has come to an end, but is there an end to violence?

The Eye Man, described in a commentary to one of the drawings by the artist herself, may offer a key to understanding the Kyiv Diary. Stripped of his reality, a man advertising some product while dressed as a creature with a giant eye for a head becomes a symbol of the fear of witnessing and the inevitability of it. For Vlada Ralko, this image bespeaks the quandary of an artist during evil times, the (im)possibility of the artist's task and the nature of works that might appear during such times. Shevchenko offered yet another refrain of the Kyiv Diary: in times of disaster, an artist (a poet) will do the only thing he or she knows how to do: "embroider quietly these pages white" without taking his or her eyes off the terrifying present. The artist, therefore, creates a special kind of documentary: she becomes a visionary who perceives and documents the peculiar dimension of this "Ukrainian hell," the ordeal that can only be understood through exploring and fathoming the historical destiny of the nation.

Колискова (за мотивами **Київського щоденника**), 2015, 71x42x27, кераміка

Lullaby (after The **Kyiv Diary**), 2015, 71x42x27, ceramic

ІЛЮСТРАЦІЇ
ILLUSTRATIONS

17e

30-e

17-e

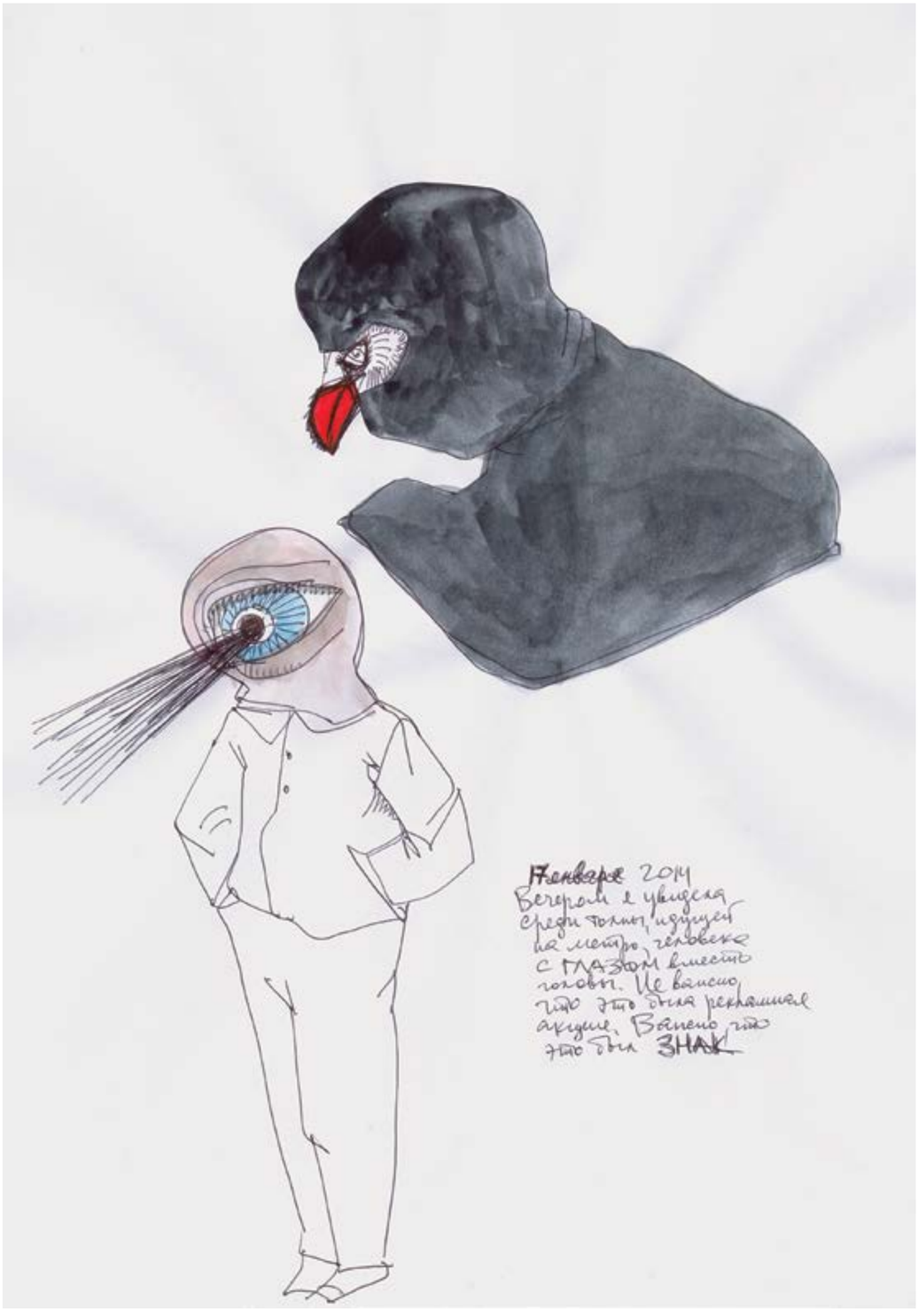
Января 2014
Вечером я увидела
среди толпы, идущей
на метро, человека
с ГЛАЗОМ вместо
головы. Не знаю
что это была рекламная
акция. Но мне кажется
что это был ЗНАК

17e

30°C/холодно

міліцей сокалялька марусяvs лялька мотанка
28-е, 30е

① Два взрыва
② Сверток
③ Черная голова
④ Пропавший
Міліцейська кукла „МАРУСЯ"
29е

ДОБРО

AOBOIO
28,29-e

29e

НЕХОЧУ БЫТЬ КОСМОНАВТОМ
17-е

17-29е

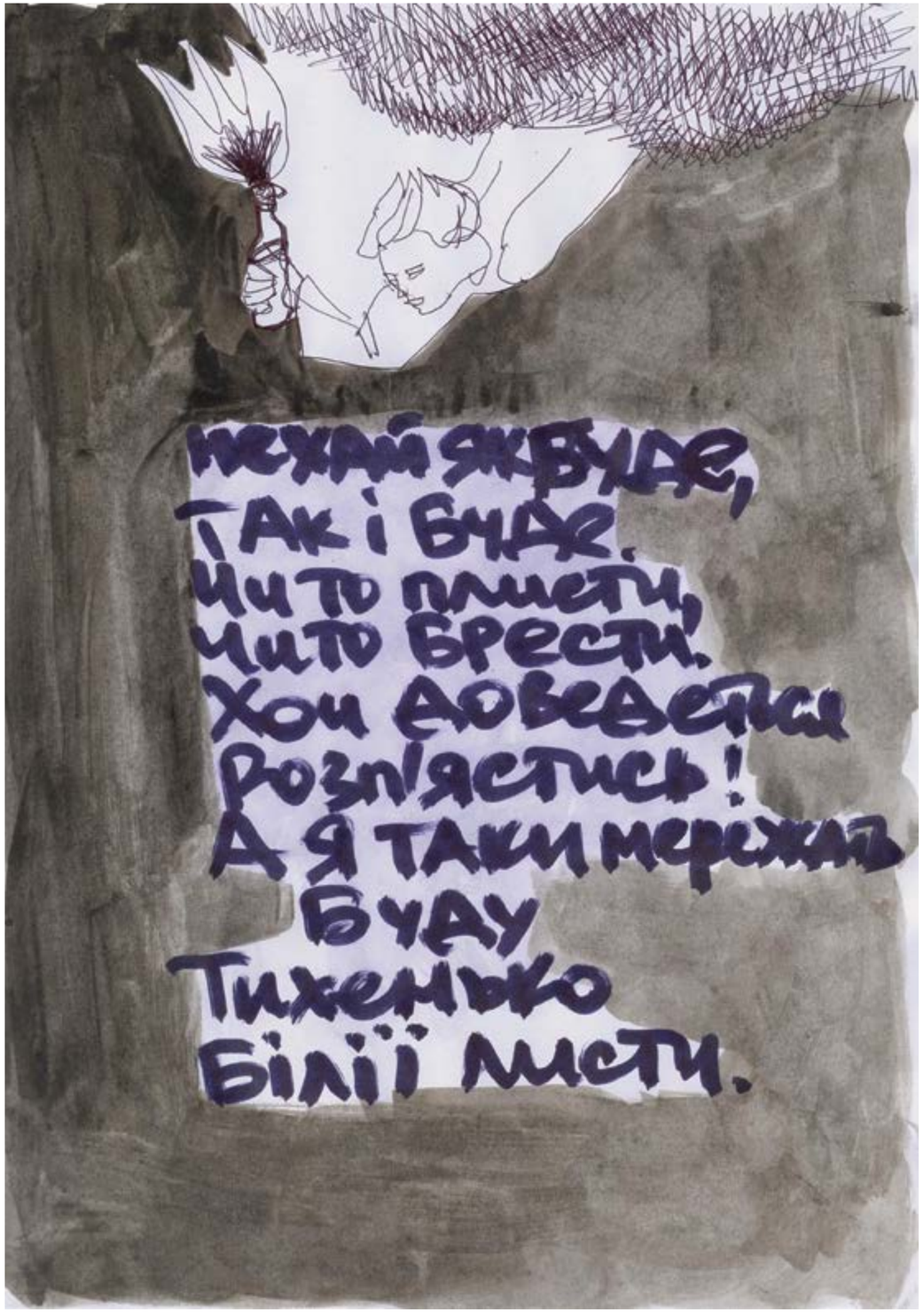
Нехай як буде,
Так і буде.
Чи то плисти,
Чи то брести.
Хоч доведеться
Розп'ястись!
А я таки мережав
Буду
Тихенько
Білії листи.

30-e

29-e

28—30e

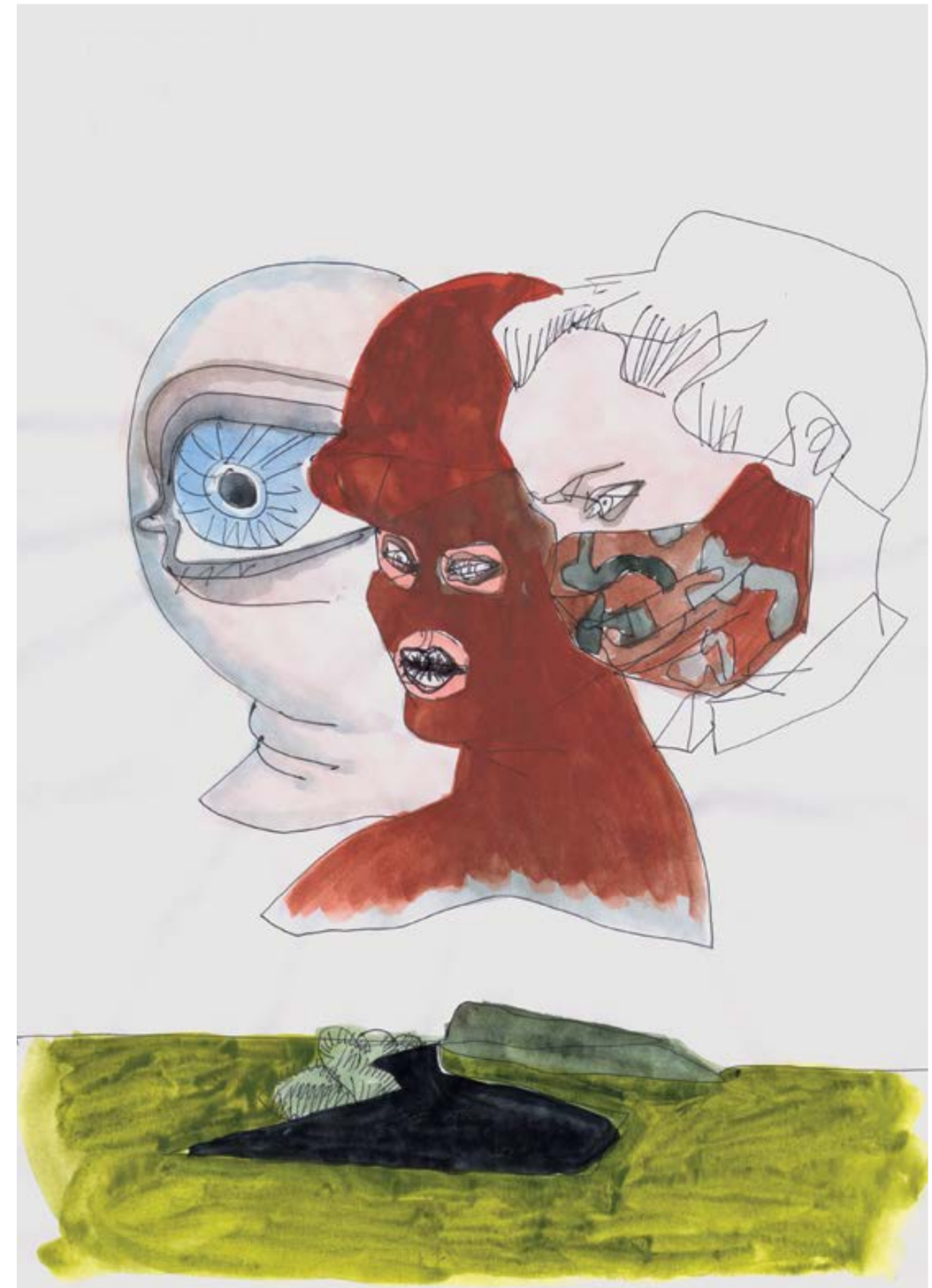

25-30е

Довою

30-e

29-e

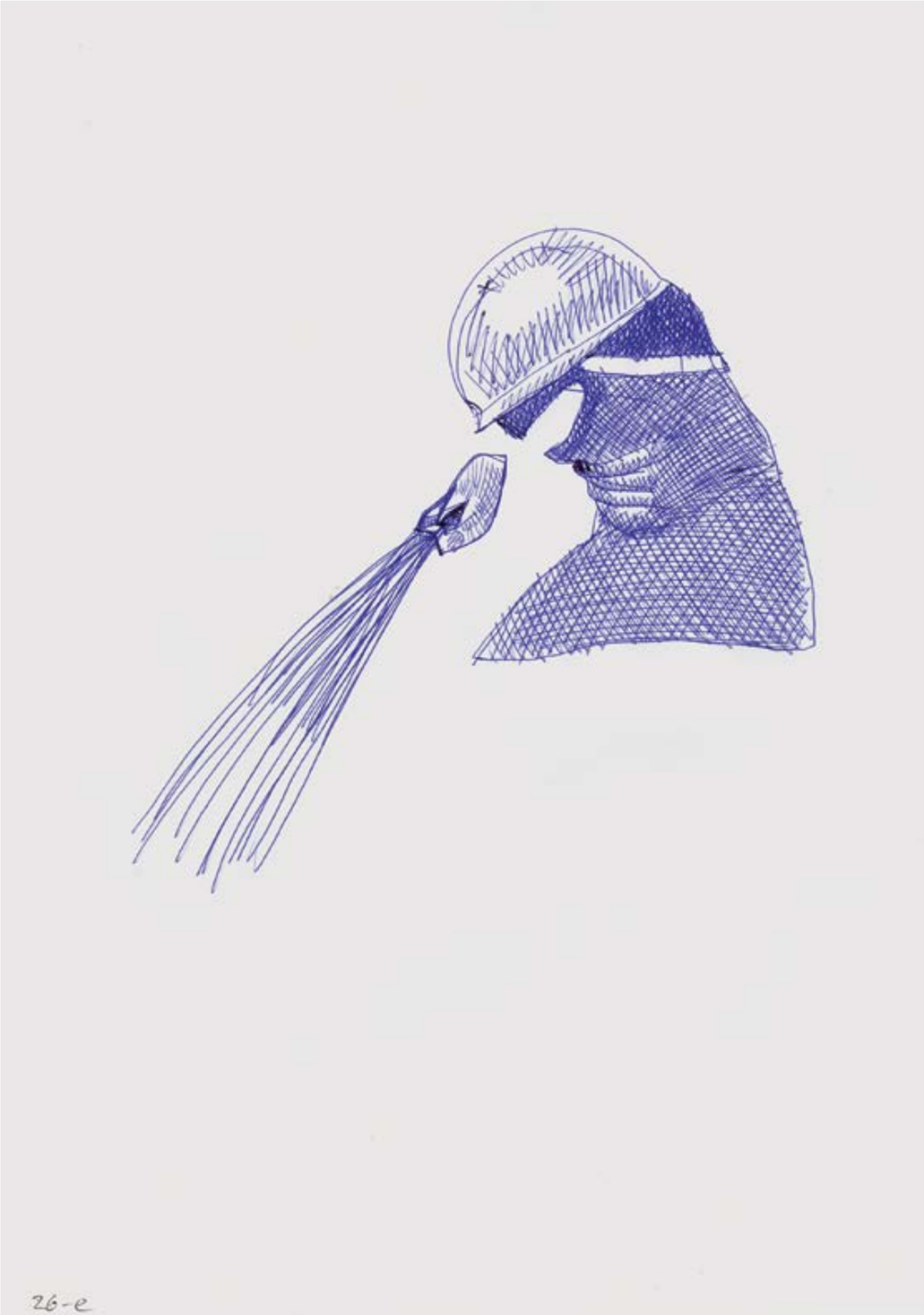
26-e

29-e

МАМАЙ

ТЕРЕН

нехайекбудетакідуже
ти топлистити то обрєчч
~~в всеотто~~ хогдоведется
Розпіестнев
і всеодно перемоатьбуду
тиженько білі листч

ДЕВУШКА ВЫГОРИТЕ

КАТЕРИНА

Перец
ГОРЧИЦА

KOZA

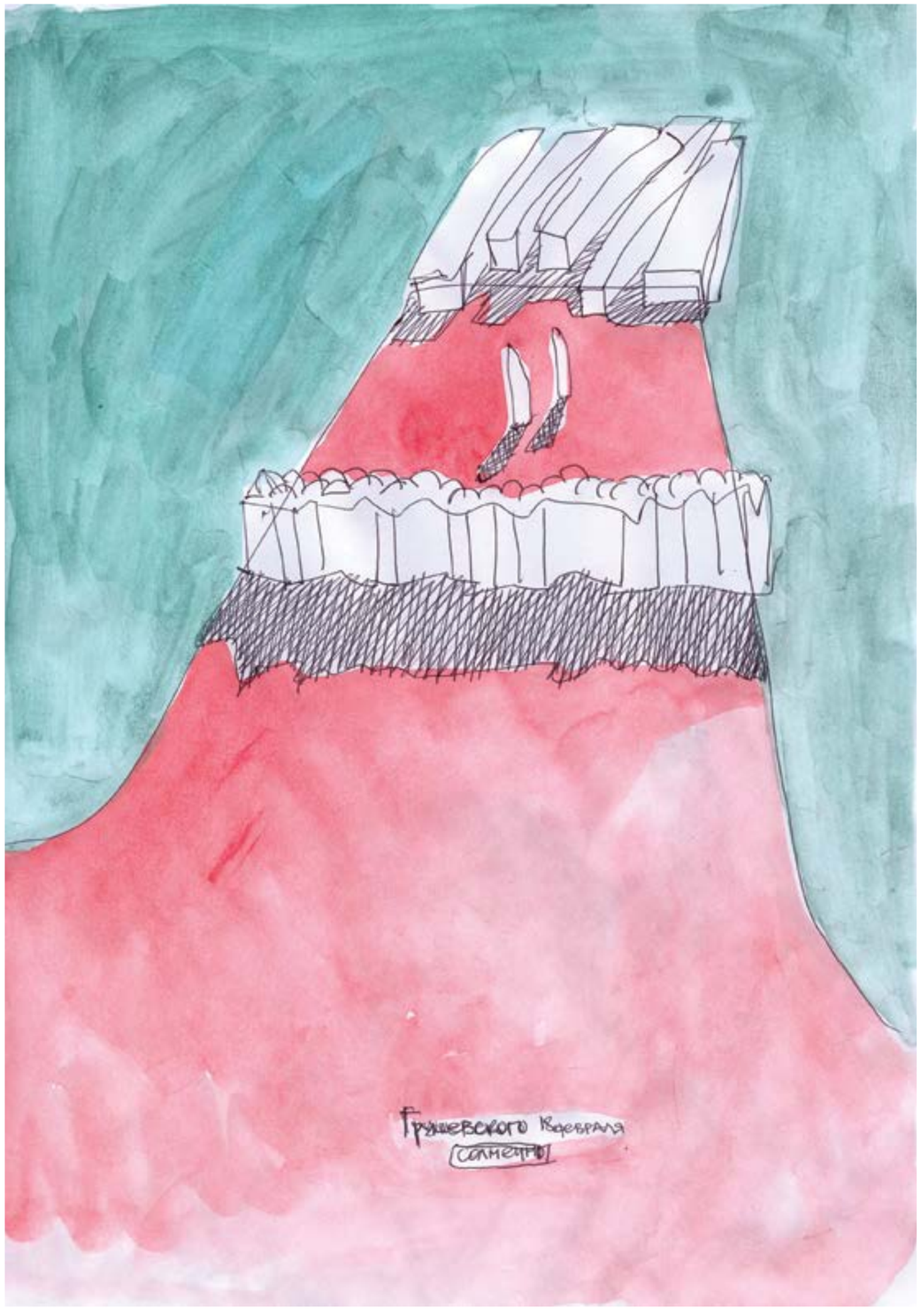
Грушевского Вдоевраля
Сомечно

МАРИЧКА

ПЛИВЕКАЧА

Венера МОТАНКА

ОСОБЛИВИЙ ПРАПОР

КВІТКА КОХАНЛІЙ

ЛЯЛЬКА КАТЕРИНА

втена

СВЯТИЙ

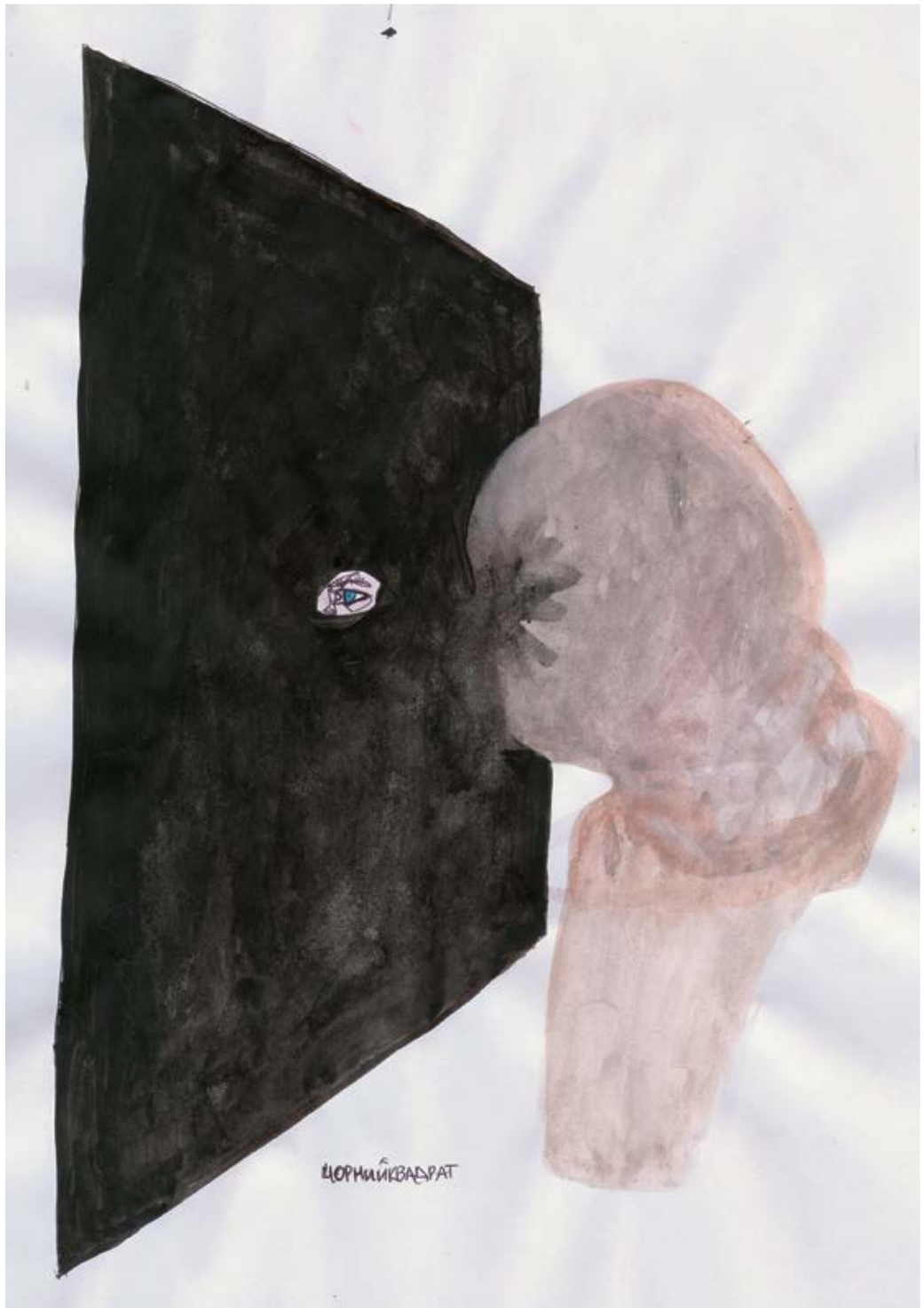
ЦОРНИЙКВАДРАТ

КАТЕРИНА

НЕХАЙ ЖЕ БУДЕ ТАКІ БУДЕ ЧИТО БРЕСТИ ЧИ
ЧИТО ПЛИСТИ ЧИ ДОВЕДЕТЬСЯ РОЗПЛЯСТИСЬ
ДЯ СОБІ МЕРЕЖКАТЬ БУДУТЬ ТИХЕНЬКО
БІЛІ ЛЕСТИ

МАМАЙ!

АИТЯ
И
ПУШКА

Курортный сезон

3 г марта

3 г марта

YEPHOEMORE

БУШ

К МОРЮ ЧЕРНОМУ ПОШЛИ
МОРЕ ЧЕРНОЕ ЗАЖГЛИ!

НОРНЕ
МОРЕ

БАТЬКІВЩИНА МАТИ

СКРИНЬКА

КОРОНА

ЗІРКА БЕРКУТА

АВТЕЦ БОНДАРЕВИЧ
ЧЕРВОНА МЕРЕЖКА
КУДИ НЕСЕШ БОНДАРЕВИЧ
ЧЕРВОНАЯ СТЕЖКА
АВТЕЦ БОНДАРЕВИЧ
ЧЕРВОНАЯ СТРІЧКА
КУДИ НЕСЕШ БОНДАРЕВИЧ
КРИВАВАЯ РІЧКА.

Смерть

Безмерная

БЕРКУТ
ПРОТИ
БЕРКУТУ

ВОЙНА

ГАНИМЕД

ПТИЧКИНЫ ПОХОРОНЫ

НОВЫЙ ГЕРОЙ

ОБРАТНО

ДИТЯ

ЯНА

ГАФМАТА

МАЛЕНЬКИЙ
ПРИНЦ

РОСІЯ! УКРАЇНА ЗАХОПЛЮЄТЬСЯ ТОБОЮ!

РОСІЯ! УКРАЇНА ЗАХОПЛЮЄТЬСЯ ТОБОЮ!

РОСІЄ! УКРАЇНА ЗАХОПЛЮЄТЬСЯ ТОБОЮ

РОСІЄ! УКРАЇНА ЗАХОПЛЮЄТЬСЯ ТОБОЮ!

РОСІЄ! УКРАЇНА ЗАХОПЛЮЄТЬСЯ ТОБОЮ!

САНТАЛЮЧИЯ

Смівскана
Смерть

НЕФТЬ!

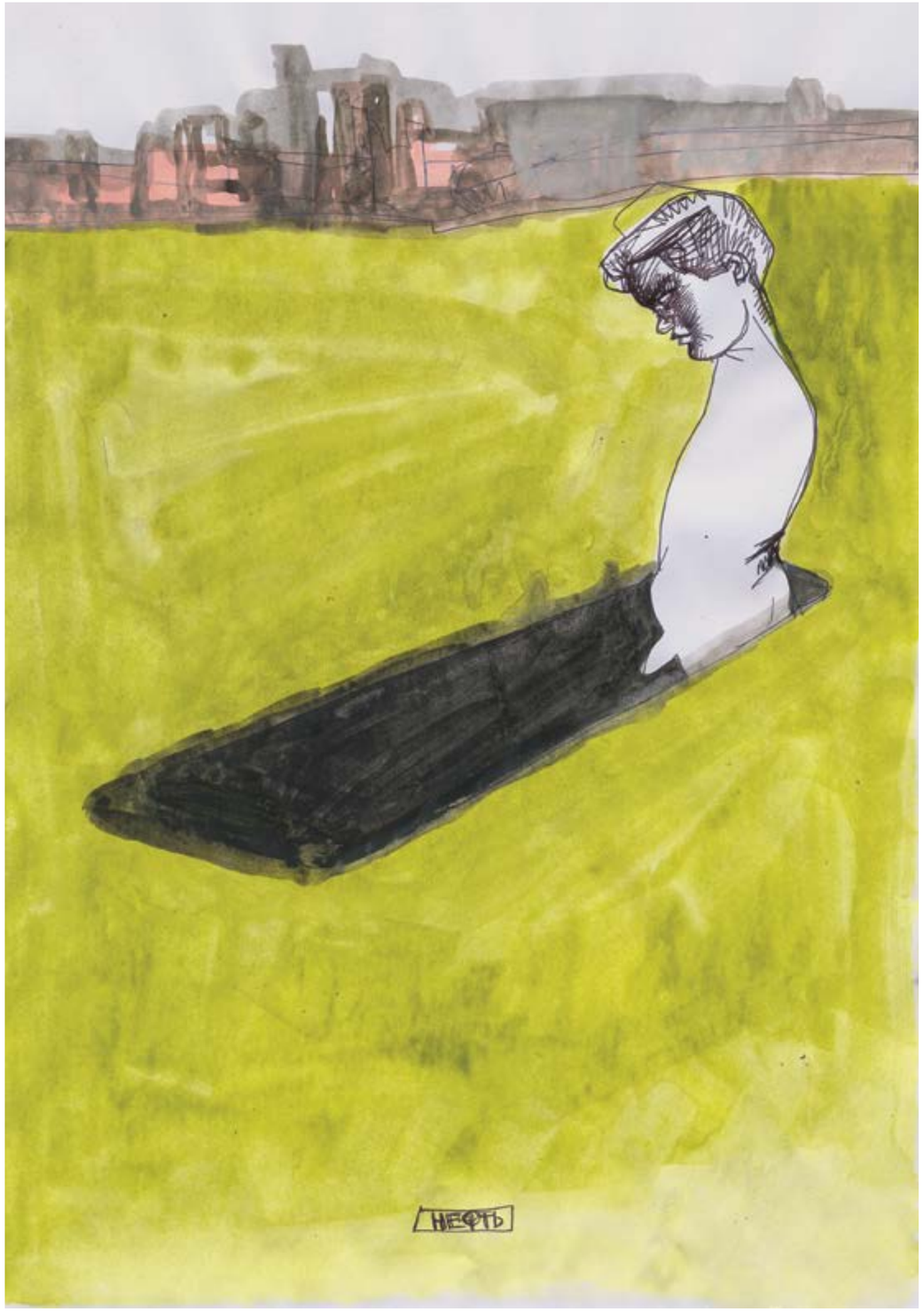
НЕФТЬ

РОСІЯ! УКРАЇНА ЗАХОПЛЮЄТЬСЯ
ТОБОЮ!

САШКО
25.03

ПАСТОРАЛЬ

АНГЕЛЫ СИЛЫ

КАРНАВАЛ

СТАРШИЙ БРАТ

7е апреля

ГРОВКИ НА ПЛЯЖЕ 25 АПРЕЛЯ 2014

ДЕНЬКОСМОНАВТИКИ2014

Младенец-космонавт

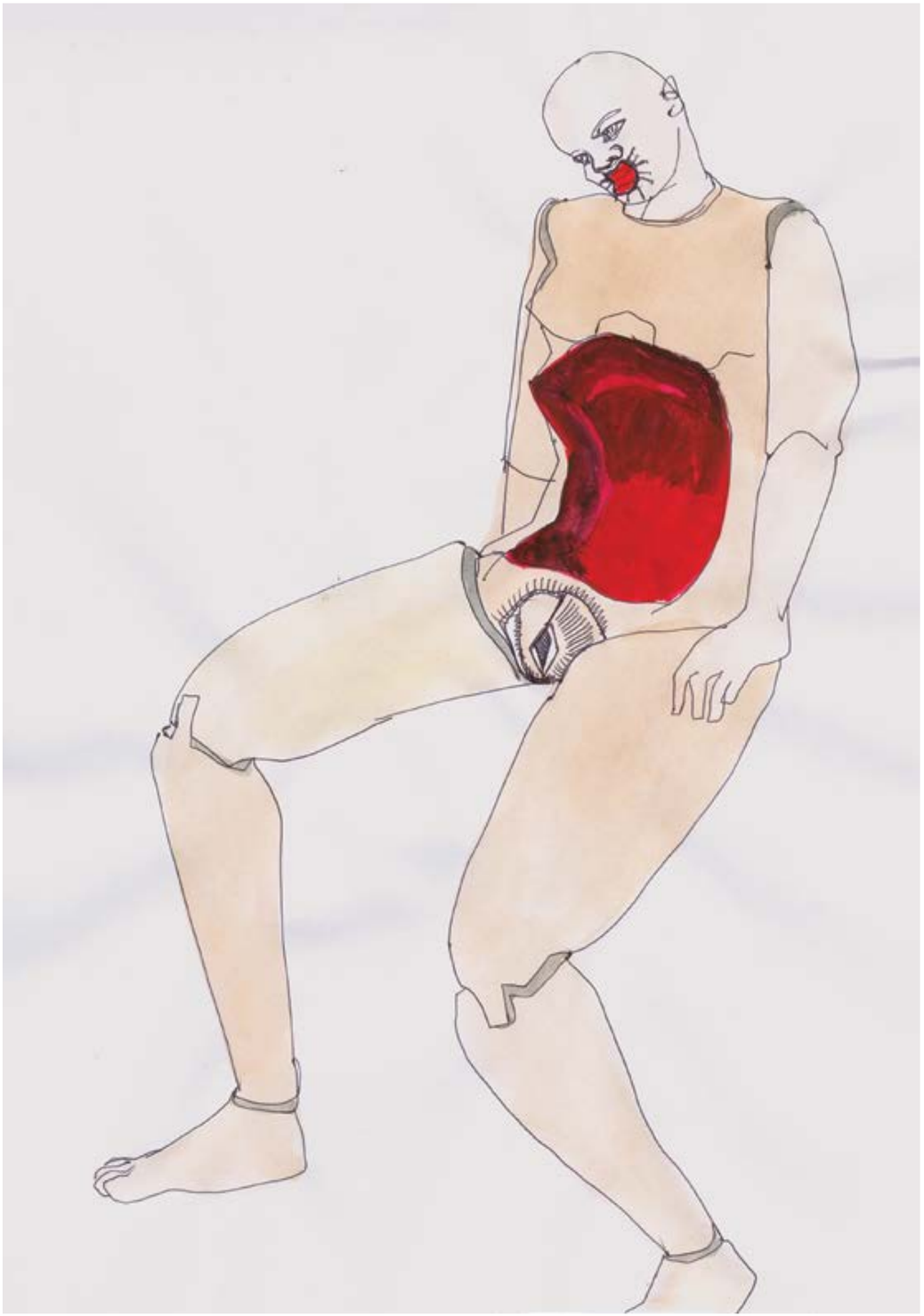

НЕЗНАЙОМЦЯ

ГРОБКИ!

ЧЕРНОЕ
УГОЛЬ

СБИТЫЕАНГЕЛЫ

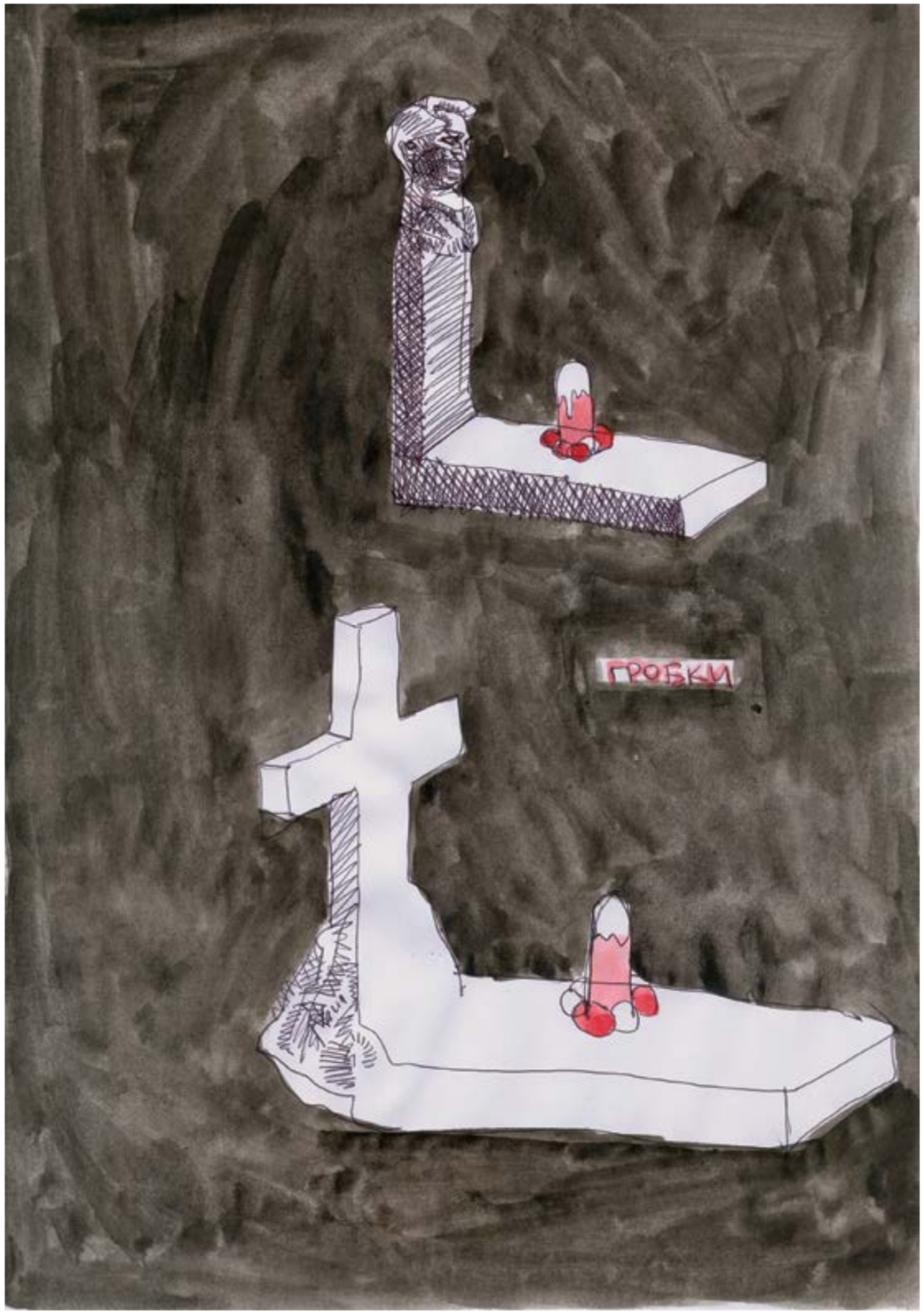
ГРОБКИ

КРЫМНАШ!!!

мишень

КРЬМ
ЗОНА ИГР!

70
Та все ж таки людина НЕ є ластакою
цілковитою тварюкою, щоб бути
фанатичною до всього, що мовить
розум САМДЛЯСЕБЕ, і щоб
використовуватися ним тільки як
знаряддям для задоволення своїх
потреб як цілковитої істоти.
ЧИТАЮ КАНТА
... про що може судити лише чистий, вільний від усякого чуттєвого
інтересу розум....

КАМУФЛЯЖ

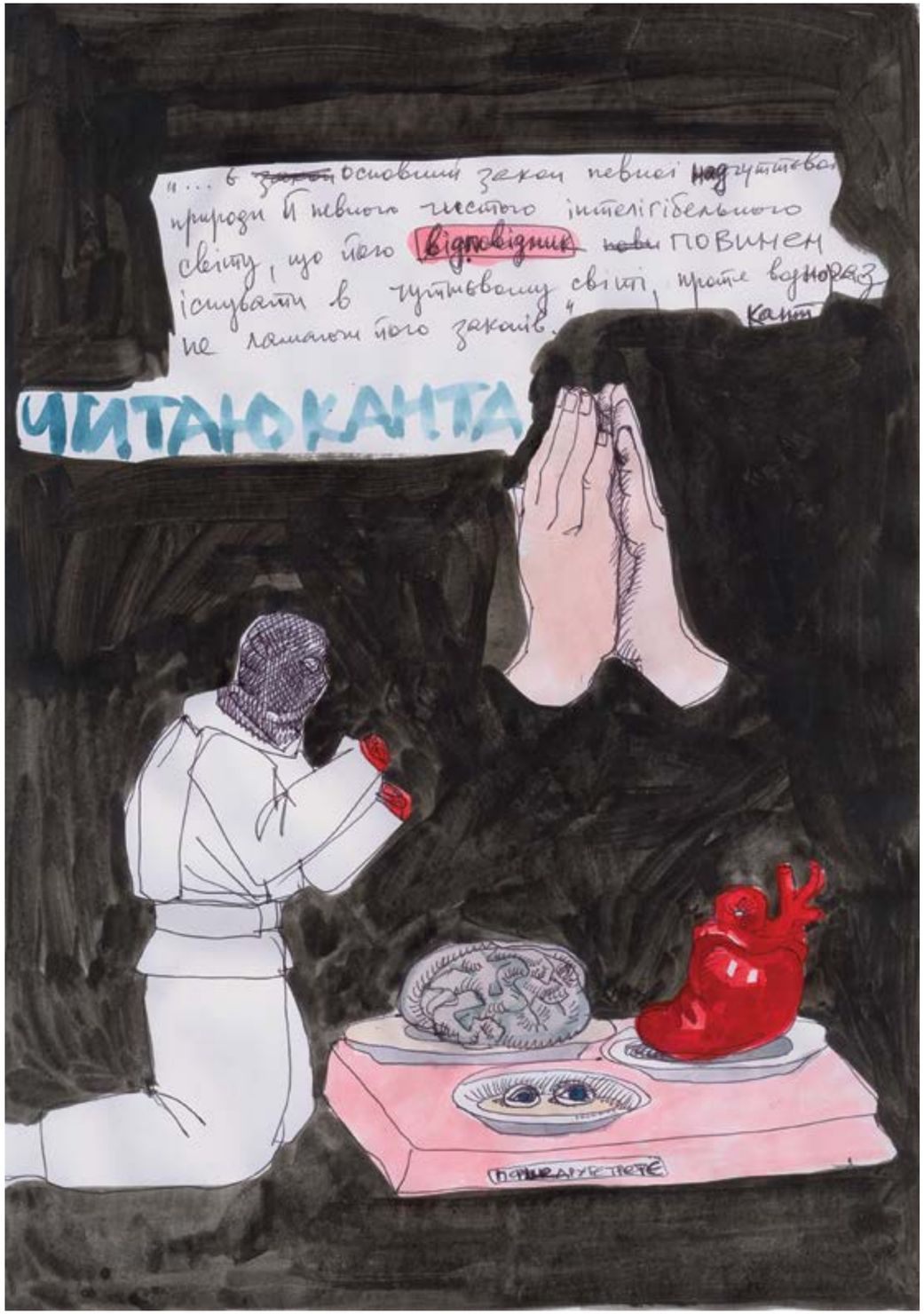
„... в основний закон певної надчуттєвої природи й певного чистого інтелігібельного світу, що його відповідник повинен існувати в чуттєвому світі, проте водночас не ламаючи його законів.“
Кант
ЧИТАЮ КАНТА

2е МАЯ

СВ. МИХАИЛ

сквозь
ЗАКАТ

ПЛИНЕКАЧА

ГРОБКИ

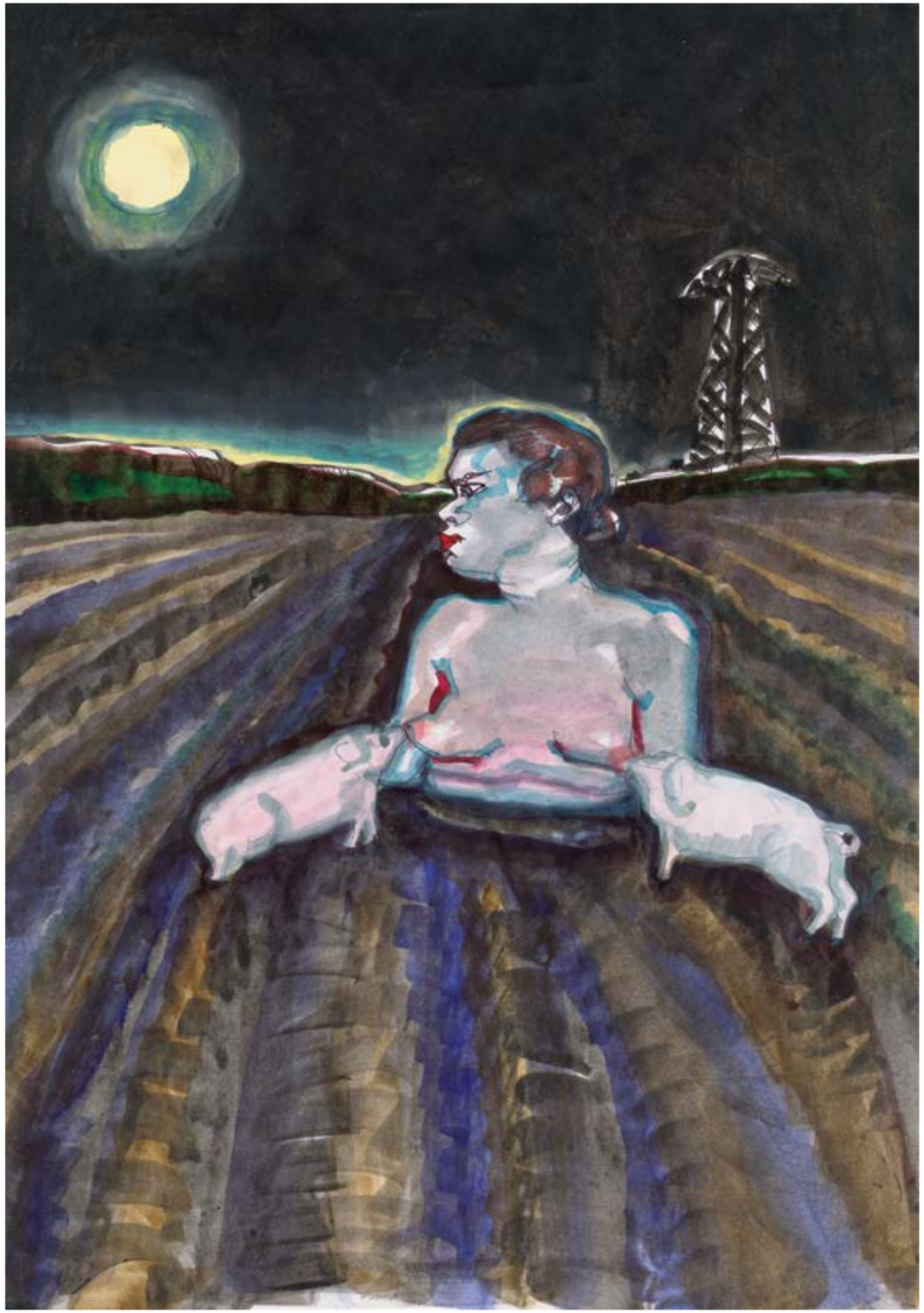

беженцы

ЛЕТО КАК ВСЕГДА

ЛЕТОКАКВСЕГДА

ЛЕТОКАКВСЕТАА

ЩОБНІЧОГОНЕБОЛІЛОНІГОЛОВАНІВСЕТІЛО

ДЕНЬНЕЗАЛЕЖНОСТІ

ЛЕТО КАК ВСЕГДА

Я маленький
хлопчик
вилізу на
стовпчик
КОЛИСКОВА

ХОДИТЬЗАЙЧИКПОКАПУСТІ
НОСИТЬЛЯЛЬКУВБІЛІЙХУСТЦІ

ПОКЛАДУТІПІДЛАВИЦЮСАМАТІДУНАВУЛИЦЮ

лето как всегда

спитеесли

Букерочка

ЦУКЕРОЧКА

ПОКРОВА

ЛЕТО КАК ВСЕГДА

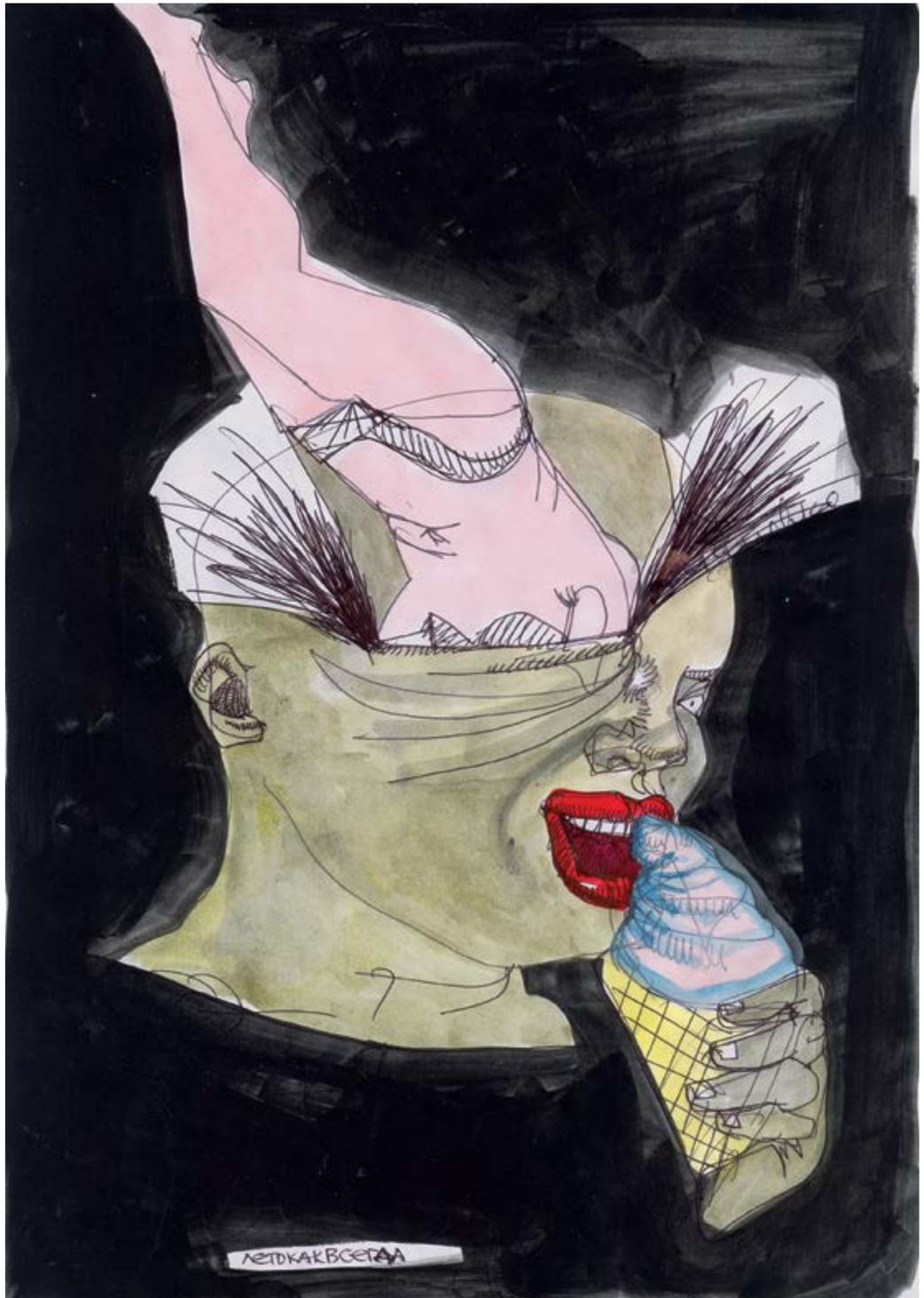
ЛЕТО КАК ВСЕГДА

ЦУКЕРОЧКА

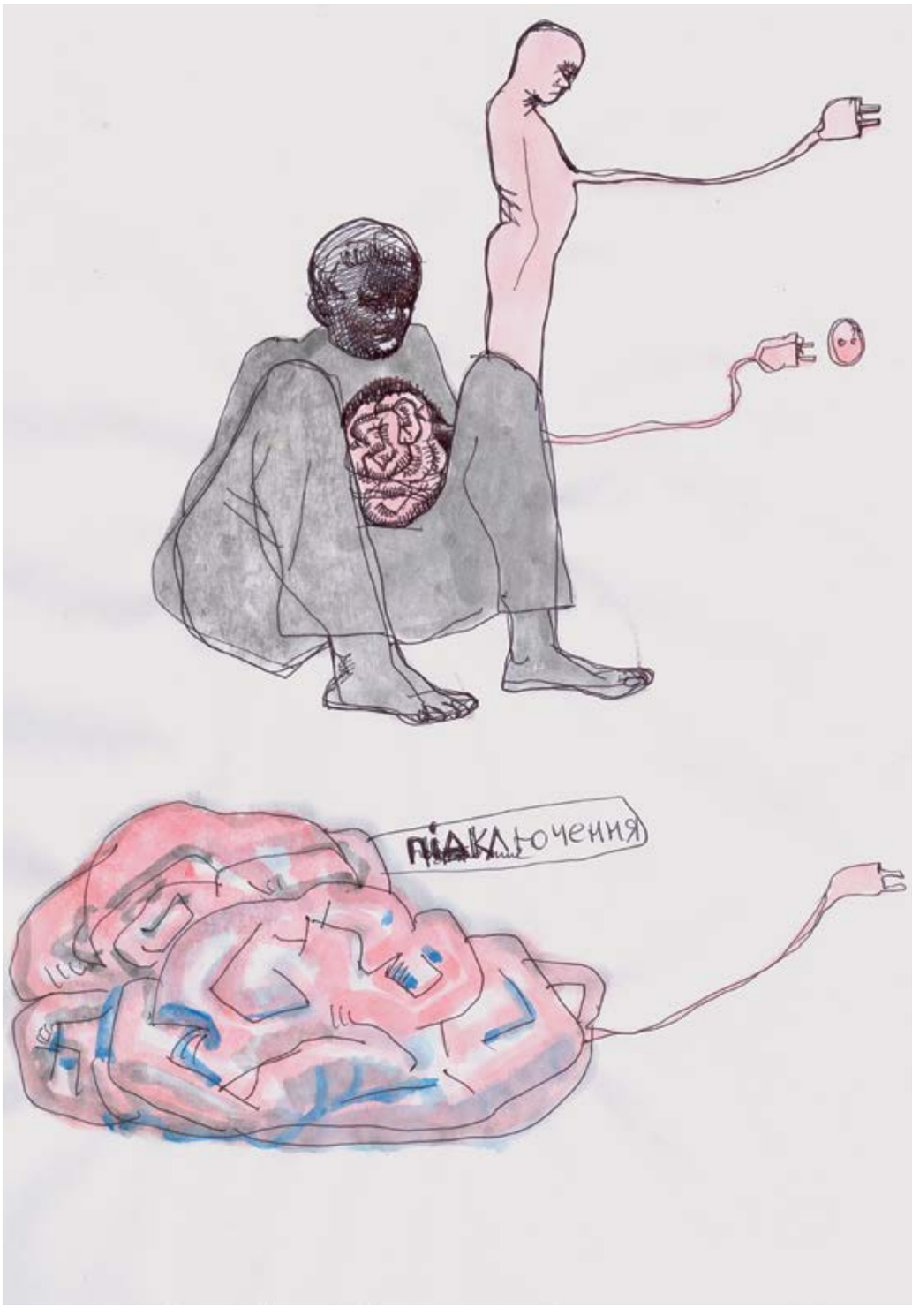
підключення

ПОВІШУКОЛИСКУНА ЯЛИНУ САМА ПОМАНДРУЮ НА ВКРАЇНУ

ТАМХУАТИНКАНОВЕНЬКАЯ

ТАМХАТИНКАНОВЕНЬКАЯ
ТАМАКТИНКАМАЛЕНЬКАЯ

ЛЕТО КАК ВСЕГДА

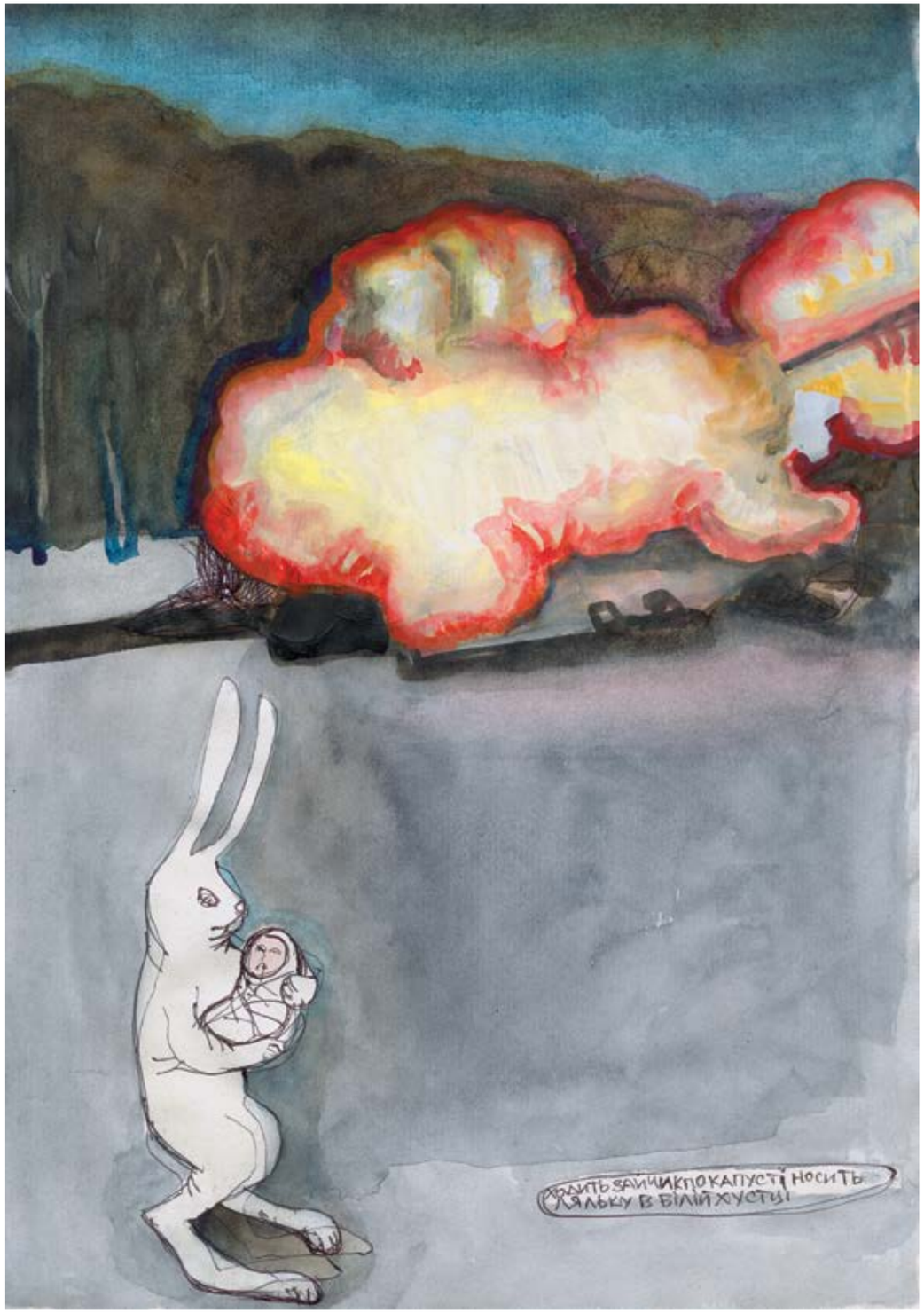
ЗАЙЧИК ПО КАПУСТІ НОСИТЬ
ЛЯЛЬКУ В БІЛІЙ ХУСТЦІ

BEKOPA LI MA ARO

МІНСЬК

НЕ ПОЛОХАЙ ДІТОК НЕХАЙ ДІТИ ГУЛЯЮТЬ

ЧЕНЕВЫНА

НЕПОЛОХАЙ
ДІТОЧОК НЕХАЙ
ДІТИ ГУЛЯЮТЬ

НОВАЖАТА

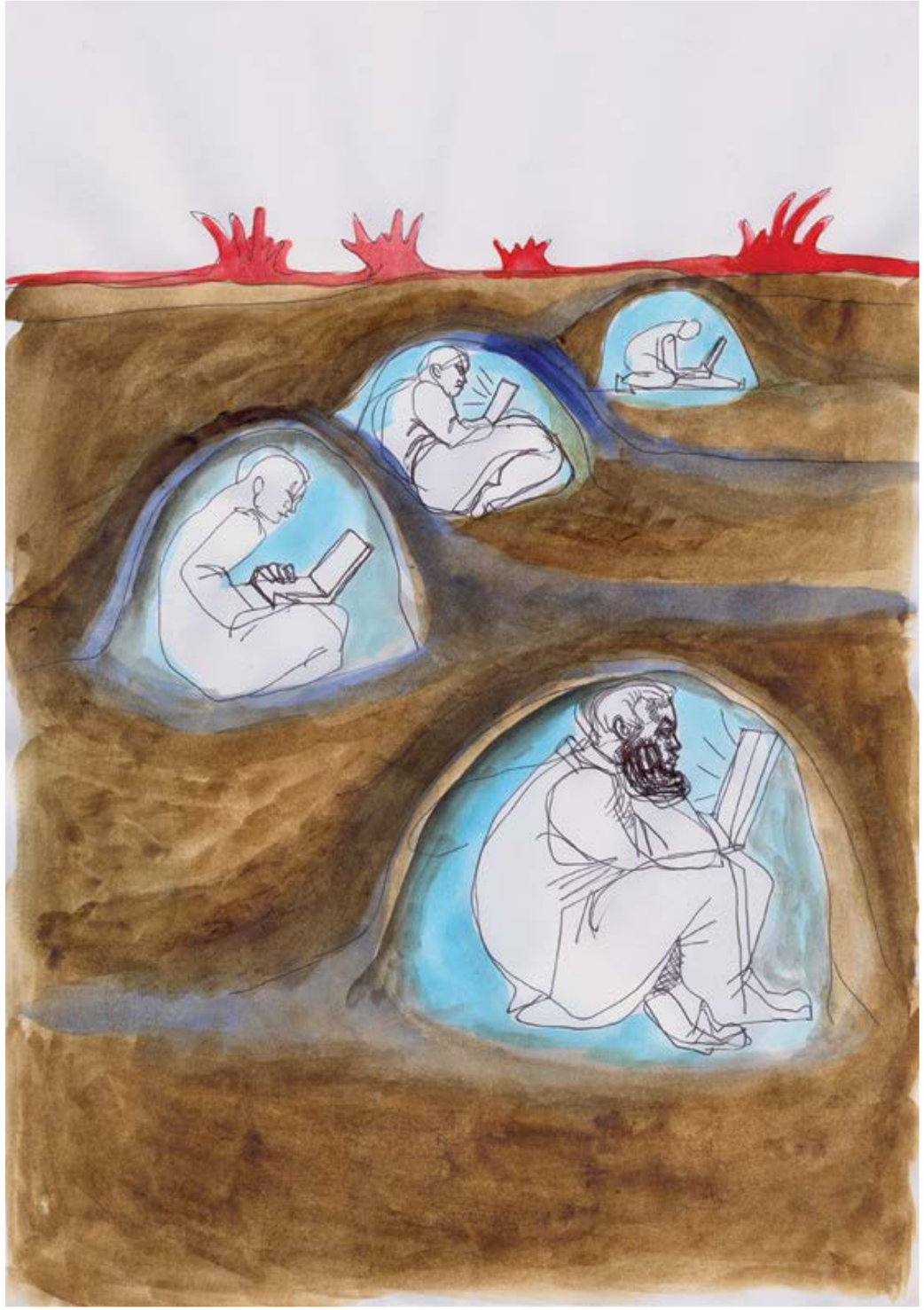

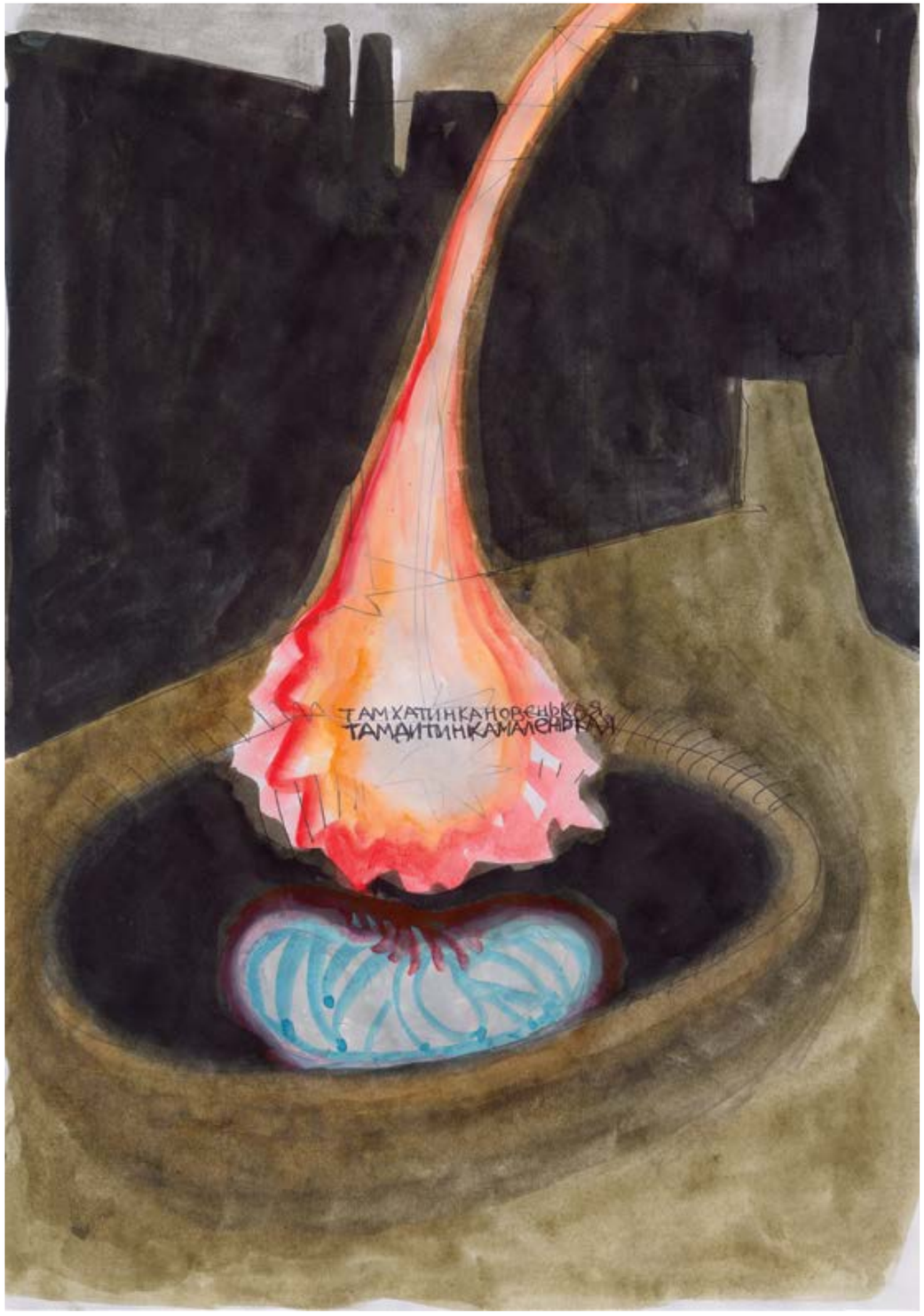
ТАМХАПИНКАНОВСЬКОЯ
ТАМАПТИНКАМАЛЕНЬКА

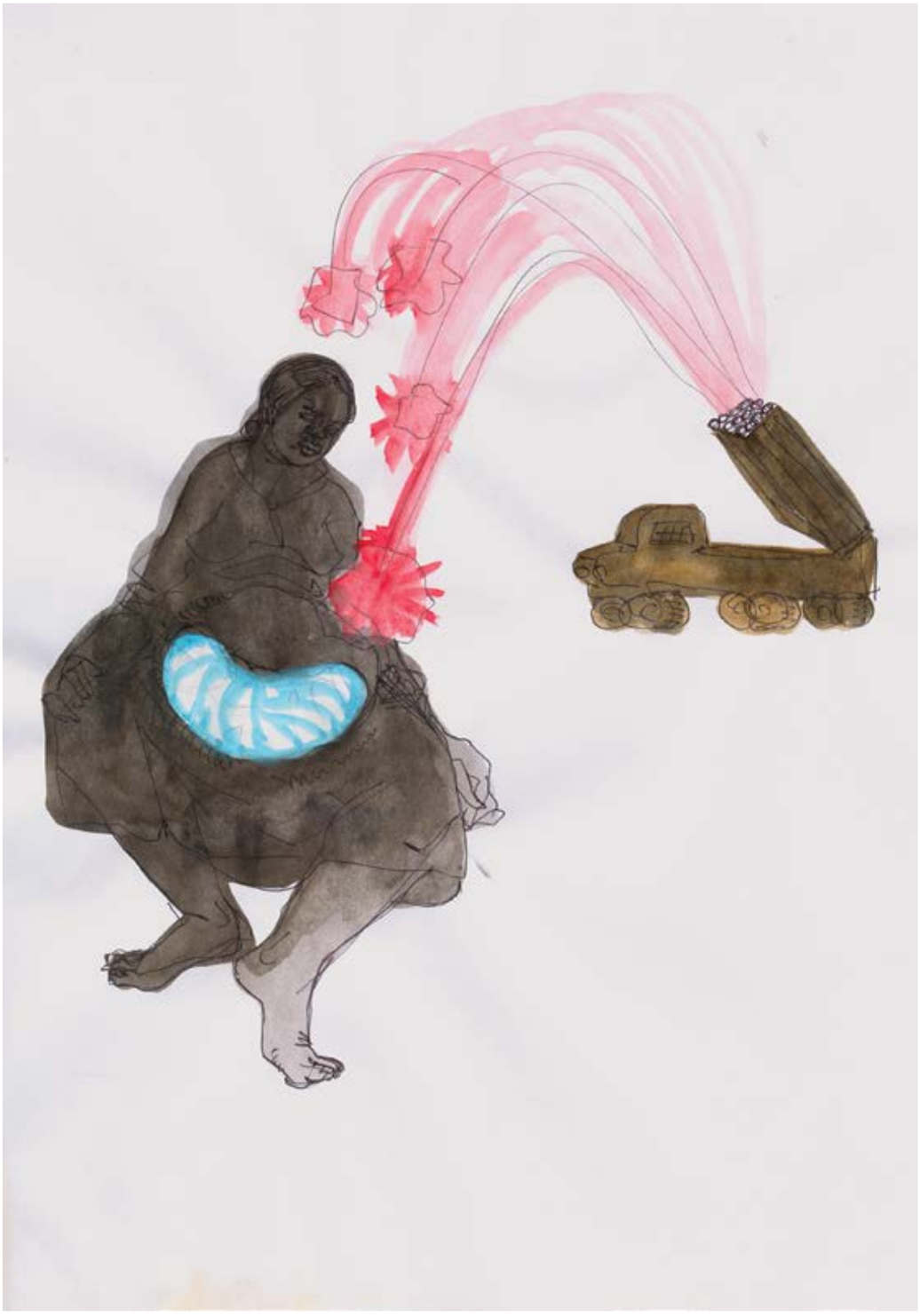

НАПИСИ НА МАЛЮНКАХ
INSCRIPTIONS ON DRAWINGS

33 17 січня 2014. Увечері я побачила серед натовпу, що йшов на метро, людину з оком замість голови. Байдуже, що це була рекламна акція. Важливо, що це був ЗНАК
January 17, 2014. I saw a man with an eye for a head in the crowd marching to the subway tonight. It doesn't matter that it was an advert. What matters is that it was a sign.

35 30-те, холодно
January 30, freezing

36 Міліцейська лялька «Маруся» vs лялька-мотанка
Marusia, a police doll for crime re-enactment vs traditional folk ragdolls

37 Два вибухи. Пакунок. Чорна голова. Той, що зник. Міліцейська лялька
Two blasts. A packet. A black head. The one who went missing. Marusia the police doll «Маруся»

39 До бою
Action

40 До бою
Action

42 Не хочу бути космонавтом
I don't want to be an astronaut

44 Нехай як буде, / так і буде. / Чи то плисти, / чи то брести. / Хоч доведеться розп'ястись! / А я таки мережать буду / тихенько / білії листи.
Well let it be / as it must be. / To swim or trudge! / Whate'er my plight, / Even though I be crucified, / Yet I'll embroider quietly, / Quietly, these pages white

48 До бою
Action

51 До бою
Action

64 Мамай
Mamay

65 Терен
Blackthorn

66 Нехай як буде, / так і буде. / Чи то плисти, / чи то брести. / Хоч доведеться розп'ястись! / А я таки мережать буду / тихенько / білії листи.
Well let it be / as it must be. / To swim or trudge! / Whate'er my plight, / Even though I be crucified, / Yet I'll embroider quietly, / Quietly, these pages white

70 Дівчино, ви горите
Girl you are on fire

76 Катерина
Kateryna

78 Пункт пропуску
Checkpoint

79 Горіла сосна
A pine burned

81 Коза
Goat

96 Грушевського. 18 лютого. Сонячно
Hrushevskoho Street. February 18. Sunny

98 Маріїнка
Mariinsky Park

108 Пливе кача
Duckling swims

111 Венера-мотанка
Rag doll Venus

113 Особистий прапор
Private flag

114 Квітка коханій
Flowers for best beloved

116 Лялька Катерина
Kateryna doll

118 Втеча
Escape

120 Святий
Saint

123 Чорний квадрат
Black Square

124 Катерина
Kateryna

126 Нехай як буде, / так і буде. / Чи то плисти, / чи то брести. / Хоч доведеться розп'ястись! / А я таки мережать буду / тихенько / білії листи.
Well let it be / as it must be. / To swim or trudge! / Whate'er my plight, / Even though I be crucified, / Yet I'll embroider quietly, / Quietly, these pages white

128 Мамай!
Mamay!

131 Дитя та гармата
A child and a cannon

132 Чорне небо нічне
Black night sky

133 Пливе кача
Duckling swims

135 Курортний сезон
Holiday season

140 Чорне море
Black Sea

143 Буш
Bush

144 До моря чорного пішли, море чорне запалили
To the Black Sea they went, and the Black Sea they set on fire

145 Чорне море
Black Sea

149 Батьківщина-мати
Motherland mother

150 Скринька
Box

151 Корона
Crown

152 Зірка «Беркута»
A star for "Berkut"

154 А в тієї Бондарівни / червона мережка, / куди несли Бондарівну / червоная стежка. / А в тієї Бондарівни / червоная стрічка, / куди несли Бондарівну / кривавая річка.
The cooper's daughter / had a red headband / where did the red path / carry the cooper's daughter / the cooper's daughter / had a red ribbon / where did the bloody river / carry the cooper's daughter

161 «Беркут» проти «Беркута»
Berkut against Berkut

164 Війна
War

166 Ганімед
Ganymede

167 Пташчин похорон
Bird's funeral

168 Новий герой
New hero

169 Назад
Back

170 Дитя
Child

171 Яма
Pit

173 Гармата
Cannon

175 Маленький принц
The Little Prince

176 Росіє! Україна захоплюється тобою! *
Russia! Ukraine is enthralled by you!

177 Росіє! Україна захоплюється тобою!
Russia! Ukraine is enthralled by you!

178 Росіє! Україна захоплюється тобою!
Russia! Ukraine is enthralled by you!

179 Росіє! Україна захоплюється тобою!
Russia! Ukraine is enthralled by you!

180 Росіє! Україна захоплюється тобою!
Russia! Ukraine is enthralled by you!

181 Санта Лючія
Santa Lucia

183 Пливе кача
Duckling swims

189 Нафта
Oil

190 Нафта
Oil

* Автор вислову: Петро Маркман
Author of the phrase: Petro Markman

192 Росіє! Україна захоплюється тобою!
Russia! Ukraine is enthralled by you!

194 Сашко
Sashko

195 Група на кшталт «Сніданку на траві». Пастораль
A group like “The Luncheon on the grass.” A pastoral

214 Янголи сили
Angels of force

226 Карнавал
Carnival

227 Старший брат
Older brother

235 Гробки на пляжі 25 квітня 2014 р.
Remembrance Day on the beach, April 25, 2014

241 День космонавтики – 2014
Cosmonautics Day 2014

242 Немовля-космонавт
Baby cosmonaut

260 Незнайома
Stranger

262 Гробки!
Remembrance Day!

266 Дівчинка та смерть
Girl and death

268 Чорне. Чорнозем. Вугілля
Black. Black soil. Coal

269 Збиті янголи
Angels shot down

270 Гробки
Remembrance Day

271 Крим наш!!!
Crimea is ours!!!

272 Мішень
Target

273 Крим – зона ігор!
Crimea is a gaming zone!

274 Та все ж таки людина не є аж такою цілковитою твариною, щоб бути байдужою до всього, що мовить розум САМ ДЛЯ СЕБЕ, і щоб користуватися ним тільки як знаряддям для задоволення своїх потреб як чуттєвої істоти. ЧИТАЮ КАНТА. ...про що може судити лише чистий, вільний від усякого чуттєвого інтересу, розум...
But still, a man is not altogether an animal, so one cannot be indifferent to everything that reason says FOR ITSELF, or only use reason as means to sate one’s desires as a sensory being. I’M READING KANT. ... about which only pure reason, uninfluenced by any sensible interest, can judge...

275 Камуфляж
Camouflage

276 «...є основний закон певної надчуттєвої природи й певного чистого інтелігібельного світу, що його ВІДПОВІДНИК ПОВИНЕН існувати в чуттєвому світі, проте водночас не ламаючи його законів». Кант. ЧИТАЮ КАНТА
“...is the fundamental law of a supersensible nature, and of a pure world of understanding, whose counterpart must exist in the world of sense, but without interfering with its laws.” Kant. I’M READING KANT

277 2-ге травня
May 2nd

282 Св. Михайло
St. Michael

288 Сонце крізь дерева. Захід сонця. Дерева темні, чорні
Sunshine through the treetops. Sunset. The trees are dark, black

289 Плине кача
Duckling swims

292 Гробки
Remembrance day

294 Біженці
Refugees

299 Літо як завжди
Summer as usual

303 Літо як завжди
Summer as usual

304 Літо як завжди
Summer as usual

305 Щоб нічого не боліло: ні голова, ні все тіло
May nothing ail you either the head or the body

306 День Незалежності
Independence Day

307 Літо як завжди
Summer as usual

308 Я маленький хлопчик, вилізу на стовпчик. Колискова
I’m a little boy, I’ll climb up a peg. A lullaby

310 Ходить зайчик по капусті, носить ляльку в білій хустці
A bunny roams a cabbage patch carrying a doll in a white shawl

311 Покладу ті під лавицю, сама піду на вулицю
I will put ‘em under a bench and go out into the street

313 Літо як завжди
Summer as usual

314 Спи, Ісусе, спи. Рученьки склади
Sleep Jesus sleep. Fold your arms

317 Цукерочка
Candy

318 Цукерочка
Candy

323 Покрова
Intercession

324 Літо як завжди
Summer as usual

325 Літо як завжди
Summer as usual

326 Цукерочка
Candy

331 Підключення
Connection

332 Повішу колиску на ялину, сама помандрую на Вкраїну
I will hang the crib up on a fir tree and go wander in Ukraine

334 Там хатинка новенькая
There’s a pretty new house

336 Там хатинка новенькая, / там дитинка маленькая
There’s a pretty new house / there’s a tiny babe

338 Літо як завжди
Summer as usual

345 Ходить зайчик по капусті, носить ляльку в білій хустці
A bunny roams a cabbage patch carrying a doll in a white shawl

346 Венера та Марс
Venus and Mars

356 Мінськ
Minsk

361 Не полохай діток. Нехай діти гуляють
Don’t scare the children. Let the children play

362 Це не війна
It’s not a war

363 Не полохай діток. Нехай діти гуляють
Don’t scare the children. Let the children play

366 Нова хата
New house

376 Там хатинка новенькая, / там дитинка маленькая
There’s a pretty new house / there’s a tiny babe

381 Дитя
Child

1, 2 Білії листи, Karas Gallery, Київ
White Pages, Karas Gallery, Kyiv

3 The Drop in the Ocean, Kunstlerhous, Відень
The Drop in the Ocean, Kunstlerhouse, Wienna

4 Long Path to Freedom, Український інститут, Чикаго
Long Path to Freedom, Ukrainian Insitute, Chicago

5, 6 The Ukrainians, DAAD gallery, Берлін
The Ukrainians, DAAD gallery, Berlin

7, 8, 10 Наше національне тіло, Galeria Arsenał, Білосток
Our National Body, Galeria Arsenał, Białystok

9 Наше національне тіло, Національний музей Тараса Шевченка, Київ
Our National Body, National Taras Shevchenko museum, Kyiv

11 Т.Г., Національний музей Тараса Шевченка, Київ
Т.Н., National Taras Shevchenko museum, Kyiv

12 IV Одеська бієнале сучасного мистецтва, основний проект "**Manifesto**", Музей сучасного мистецтва Одеси
IV Odessa biennale of contemporary art, main project "**Manifesto**", Museum of Odessa modern Art

14 Art Kyiv, Мистецький арсенал, Київ
Art Kyiv, Art Arsenal, Kyiv

13, 15 Уява. Реальність, Національний український музей, Київ
Fantasies. Reality, National Art museum of Ukraine, Kyiv

АВТОРИ

Оксана Баршинова

Народилася в Запорізькій області, Україна. У 1993 році закінчила Українську академію мистецтва (нині – Національна академія образотворчого мистецтва та архітектури, Київ) за фахом «Мистецтвознавство». Куратор, історик мистецтва, завідувач науково-дослідного відділу мистецтва XX – початку XXI ст. в Національному художньому музеї України. Викладач Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури. Живе і працює в Києві.

Михайло Рашковецький

Народився 1954 року в Одесі. Мистецтвознавець, арт-критик, куратор. У 1996–2000 роках – директор Центру сучасного мистецтва Сороса (Одеса). З 2012 року – співкуратор і куратор 3-ї, 4-ї та 5-ї Одеської бієнале сучасного мистецтва. Автор публікацій у фахових часописах «Terra incognita», «Парта», «Fine Art», «Образотворче мистецтво», «Art Ukraine», «Korydor» (Київ); «Декоративное искусство СССР ("Ракурс")», «Художественный журнал» (Москва) та ін. Живе і працює в Одесі.

AUTHORS

Oksana Barshynova

Born in the Zaporizhzhia Region, Ukraine, Barshynova graduated from the Ukrainian Academy of Art (now the National Academy of Fine Art and Architecture, Kyiv) in 1993 with a degree in art history. A curator and art historian, Barshynova is the head of the research department specializing in the 20th – early 21st century art at the National Art Museum of Ukraine. She teaches at the National Academy of Fine Art and Architecture. Barshynova lives and works in Kyiv.

Mykhailo Rashkovetskyi

Born in 1954 in Odessa. An art historian, art critic and curator, Rashkovetskyi was a director of the Soros Centre for Contemporary Art (Odessa) in 1996-2000. Starting in 2012, he curated and co-curated the 3rd, 4th and 5th Odessa Biennale of Contemporary Art. His articles were published in art journals Terra Incognita, Parta, Fine Art, Obrazotvorche mystetstvo, Art Ukraine, Korydor (Kyiv); Dekorativnoe iskusstvo SSSR (Rakurs) and Khudozhestvennyi zhurnal (Moscow), among others. Lives and works in Odessa.

Газети, де опубліковано аркуші з **Київського щоденника**, видані групою Что Делать, 2014, 2015

Newspaper clippings with sheets of The **Kyiv Diary**, published by Chto Delat group, 2014, 2015

КИЇВСЬКИЙ ЩОДЕННИК. ПУБЛІКАЦІЇ

- The Bulletin of the School of Engaged Art # 2, June 2014
- Chto Delat newspaper, issue # 38, November 2014
- Through Maidan and Beyond, каталог виставки в Architekturzentrum Wien, Museumsquartier, 17-30 November, Vienna Art Week 2014
- Т.Г., каталог, резиденція Великий Перевіз, Київ, 2014
- Прихисток поета, каталог, резиденція галереї Червонечорне, Канів-Київ, 2014
- Укриття, каталог, резиденція галереї Червонечорне, Канів-Київ, 2014
- Політика безпеки. Польща. Україна, книжка Фундації ім. Стефана Баторія, Варшава, 2015
- Литературный Азербайджан, №7, 2015
- Shifing Landscapes. Ukraine. 2014 from Revolution to War, альбом, 2015
- Наше національне тіло, каталог виставки у Національному музеї Тараса Шевченка 1-22.06, 2016, Київ. Виданий: Galeria Arsenał, Białystok
- Галина Скляренко, Современное искусство Украины. Портреты художников, Киев, 2015
- Галина Скляренко, Сучасне мистецтво України. Портрети художників, Київ, 2016
- Український зріз, каталог виставки, III трієнале українського сучасного мистецтва, Вроцлав, 2016

KYIV DIARY. PUBLICATIONS

- The Bulletin of the School of Engaged Art # 2, June 2014
- Chto Delat newspaper, issue # 38, November 2014
- Through Maidan and Beyond, catalogue of the exhibition, Architekturzentrum Wien, Museumsquartier, 17-30 November, Vienna Art Week 2014
- Т.Г., catalogue, residence Velykiy Pereviz, Kyiv, 2014
- Poet,s Refuge, catalogue, Chervonechorne gallery, Kaniv-Kyiv, 2014
- Shelter, catalogue, Chervonechorne gallery, Kaniv-Kyiv, 2014
- Політика безпеки. Польща. Україна, book, Stephan Batoriy Fundation, Warsaw, 2015
- Литературный Азербайджан, №7, 2015
- Shifing Landscapes. Ukraine. 2014 from Revolution to War, альбом, 2015
- Our National Body, catalogue of the exhibition in Taras Shevchenko National museum 1-22.06, 2016, Kyiv. Edited: Galeria Arsenał, Białystok
- Галина Скляренко, Современное искусство Украины. Портреты художников, Kyiv, 2015
- Галина Скляренко, Сучасне мистецтво України. Портрети художників, Kyiv, 2016
- Ukrainian Cross-section, catalogue of the exhibition, the 3rd Ukrainian Cross-section triennial, Wroclaw, 2016

ВЛАДА РАЛКО

Народилася 1969 року в Києві. В 1987 році закінчила Республіканську художню середню школу ім. Т. Г. Шевченка, в 1994-му – Національну академію образотворчого мистецтва та архітектури (майстерня проф. В. Шаталіна). Член Національної спілки художників України з 1994 року. Живе та працює в Києві.

Вибрані виставки

2016 — НАШЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ТІЛО, Національний музей Тараса Шевченка, Київ; ХУДШКОЛА, Національний музей російського мистецтва, Київ; ЛІНІЯ РОЗМЕЖУВАННЯ (разом із Володимиром Будніковим), галерея Червонечорне, Канів

2015 — КИЇВСЬКА ШКОЛА – КИЇВСЬКЕ БІЄНАЛЕ 2015, Київ; НА МЕЖІ, PinchukArtCentre, Київ; OUR NATIONAL BODY, Galeria Arsenał, Білосток; УКРИТТЯ, галерея Червонечорне, Канів; УЯВА. РЕАЛЬНІСТЬ, Національний український музей, Київ; LEST THE TWO SEAS MEET, Museum of Modern Art, Варшава; IV ОДЕСЬКА БІЄНАЛЕ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА, основний проект "Manifesto", Музей сучасного мистецтва Одеси

2014 — ПРИХИСТОК ПОЕТА (разом із Володимиром Будніковим), галерея Червонечорне, Канів; Т.Г., Національний музей Тараса Шевченка, Київ; РЕФЕРЕНДУМ ПРО ВИХІД ЗІ СКЛАДУ ЛЮДСТВА, Teatr Powszechny, Варшава; PREMONITION: UKRAINIAN ART NOW, Saatchi Gallery, Лондон; THE UKRAINIANS, DAAD gallery, Берлін; THE DROP IN THE OCEAN, Kunstlerhous, Відень; THE SHOW WITHIN THE SHOW, Мистецький арсенал, Київ; БІЛІЇ ЛИСТИ, Karas Gallery, Київ

2013 — ПОВЕРХНЯ, Karas Gallery, Київ; ВСЕРЕДИНІ, Karas Gallery, Київ

2012 — СПЕКА (разом із Володимиром Будніковим), Великий скульптурний салон, Мистецький арсенал, Київ; ЗАЧАРОВАНИЙ ПОГЛЯД, Перша Київська бієнале Arsenale (паралельна програма), Karas Gallery, Київ; ХУДОЖНИКИ МАЛЮЮТЬ. A4, Karas Gallery, Київ

2011 — СПЕКА (разом із Володимиром Будніковим), галерея ГуГа, Гурзуф; ХЛОПЧИКИ Й ДІВЧАТКА (разом із Володимиром Будніковим), Арт-центр Я Галерея, Київ

2010 — АРТ-КИЇВ, Мистецький арсенал, Київ

2009 — ВІЙСЬКОВИЙ САНАТОРІЙ, Karas Gallery, Київ; ПРОСТІ РЕЧІ, Арт-Київ, Український дім, Київ; ЗАЗДРІСТЬ ДО РЕАЛЬНОСТІ, Karas Gallery, Київ; ЗНАКИ, Bereznitsky gallery, Берлін; ГОГОЛЬ-ФЕСТ, галерея Лавра, Київ

2007 — АРТ-МОСКВА, ЦБХ, Москва; МАЄ БУТИ, Арт-центр Я Галерея, Київ; ШКІЛЬНА ЦИГЕЙКА, галерея Paperworks, Москва; ШКІЛЬНА ЦИГЕЙКА, Московська бієнале, ЦБХ, Москва; СТИПЕНДІЯ CCN GRAZ, Грац

2006 — КОВЗАННЯ, Арт-центр Я Дизайн, Київ; БЛИЗНЮКИ, галерея Ательє Карась, Київ

2005 — РОЖЕВЕ МІЦНЕ, галерея Ательє Карась, Київ

2004 — ПРОСТА ЛЮДИНА, галерея Ательє Карась, Київ; КИТАЙСЬКИЙ ЕРОТИЧНИЙ ЩОДЕННИК, галерея Гельмана, Москва; ПРОЩАВАЙ, ЗБРОЄ, Мистецький арсенал, Київ

2003 — ПЕРША КОЛЕКЦІЯ, ЦБХ, Київ; DONUMENTA, Регенсбург; ЕПОХА РОМАНТИЗМУ, Палац мистецтв, Львів

2002 — КИТАЙСЬКИЙ ЕРОТИЧНИЙ ЩОДЕННИК, галерея Гельмана, Київ; ЗА СКЛОМ, галерея Ательє Карась, Київ; ДІВЧИНКА, НІМФЕТКА, ДІВЧИНКА, НІМФЕТКА, галерея Rebellminds, Берлін

2001 — РОБОТИ НА ПАПЕРІ, галерея Аліпій, Київ; ЖИВОПИС, ОФОРТ, галерея-ательє In den Gerbgruben, Бургенленд; ПРЕМІЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ТРІЄНАЛЕ ЖИВОПИСУ, Київ

2000 — РАЙ, галерея Ра, Київ; НОВІ СПРЯМУВАННЯ, ЦБХ, Київ; ЗАМОК ЧИМЕЛІЦЕ, міжнародна резиденція, ЦСІ, Прага

1997 — КРАЩІ ЧАСИ, галерея Тадзіо, Київ; КРАЩІ ЧАСИ, Музей історії Києва, Київ

1995 — СКАРБИ ЗАБУТОЇ КРАЇНИ, Лінкольн-центр, Нью-Йорк

VLADA RALKO

Vlada Ralko was born in 1969 (Kyiv, Ukraine). In 1987 graduated from Kyiv Art School. 1988-1994 – Kyiv State Academy of Arts (Fine Arts Department, coordinator – professor V. Shatalin). Member of the National Artists' Union of Ukraine from 1994. Lives and works in Kyiv.

Selected exhibitions

2016 — OUR NATIONAL BODY, National Taras Shevchenko museum, Kyiv; ART SCHOOL, National museum of russian art, Kyiv; CONTACT LINE (with Volodymyr Budnikov), Chervonechorne gallery, Kaniv

2015 — THE SCHOOL OF KYIV – KYIV BIENNIAL 2015, Kyiv; ON THE BOARD, Pinchuk Art Center, Kyiv; OUR NATIONAL BODY, Galeria Arsenał, Białystok; SHELTER, Chervonechorne gallery (Art Kyiv, Art arsenal); FANTASIES. REALITY, National Art museum of Ukraine, Kyiv; LEST THE TWO SEAS MEET, Museum of Modern Art, Warsaw; IV ODESSA BIENNALE OF CONTEMPORARY ART, main project "Manifesto", Museum of Odessa modern Art

2014 — T.H., National Taras Shevchenko museum, Kyiv; POET'S REFUGE (with Volodymyr Budnikov), Chervonechorne gallery, Kaniv; REFERENDUM ON WITHDRAWAL FROM THE HUMAN RACE, Teatr Powszechny, Warsaw; PREMONITION: UKRAINIAN ART NOW, Saatchi Gallery, London; THE UKRAINIANS, DAAD gallery, Berlin; THE DROP IN THE OCEAN, Kunstlerhouse, Wienna; THE SHOW WITHIN THE SHOW, Art Arsenal, Kyiv; WHITE PAGES, Karas Gallery, Kyiv

2013 — SURFACE, Karas Gallery, Kyiv; INSIDE, Karas Gallery, Kyiv

2012 — HEAT (with Volodymyr Budnikov), Grand Sculpture Salon, Art Arsenal, Kyiv; CAPTIVATED GAZE, ARSENALE 2012, Karas Gallery, Kyiv; ARTISTS DRAW A4, Karas Gallery, Kyiv

2011 — HEAT (with Volodymyr Budnikov), GuGa Gallery, Gurzuf; BOYS AND GIRLS (with Volodymyr Budnikov), Ya-Gallery Art Centre, Kyiv

2010 — ART-KYIV, Art Arsenal, Kyiv

2009 — MILITARY SANATORIUM, Karas Gallery, Kyiv; SIMPLE THINGS, ART KYIV, Karas Gallery, Ukrainian House, Kyiv; ENVY TO REALITY, Karas Gallery, Kyiv; SIGNS, Bereznitsky gallery, Berlin; GOGOL FEST, Lavra Gallery, Kyiv

2007 — TWINS, ART MOSCOW, Karas Gallery, Central House of Artists, Moscow; MUST HAVE, Ya-Gallery Art Centre, Kyiv; SHOOL WOOL, Paperworks Gallery, Moscow; SHOOL WOOL, Moscow Biennale, Central House of Artists, Moscow; SCHOLARSHIP OF CCN GRAZ

2006 — SLIDING, Ya-Gallery Art Centre, Kyiv; TWINS, Atelier Karas Gallery, Kyiv

2005 — PINK FORTIFITED, Atelier Karas Gallery, Kyiv

2004 — SIMPLE MAN, Atelier Karas Gallery, Kyiv; CHINESE EROTIC DIARY, Guelman Gallery, Moscow; FAREWELL TO ARMS, Art Arsenal, Kyiv

2003 — FIRST COLLECTION, Central House of Artists, Kyiv; DONUMENTA, Regensburg; AGE OF ROMANTICISM, Palace of Fine Arts, Lviv

2002 — CHINESE EROTIC DIARY, Guelman Gallery, Kyiv; BEHIND THE SCREEN, Atelier Karas Gallery, Kyiv; GIRLS, NYMPHETTES,GIRLS, NYMPHETTES, Rebell Minds Gallery, Berlin

2001 — WORKS ON PAPER, Alipy Gallery, Kyiv; PAINTING, ETCHING, In den Gerbgruben Gallery, Burgenland; PRIZE OF UKRAINIAN TRIENNALE OF PAINTING, Kyiv

2000 — PARADIZE, Ra Gallery, Kyiv; NEW TRENDS, Central House of Artists, Kyiv; CHIMELICE CUSTLE RESIDENCE, CCA, Prague

1997 — BETTER TIMES, Tadzio Gallery, Kyiv; BETTER TIMES, Museum of Kyiv History, Kyiv

1995 — TREASURES OF FORGOTTEN COUNTRY, Lincoln Center, NY

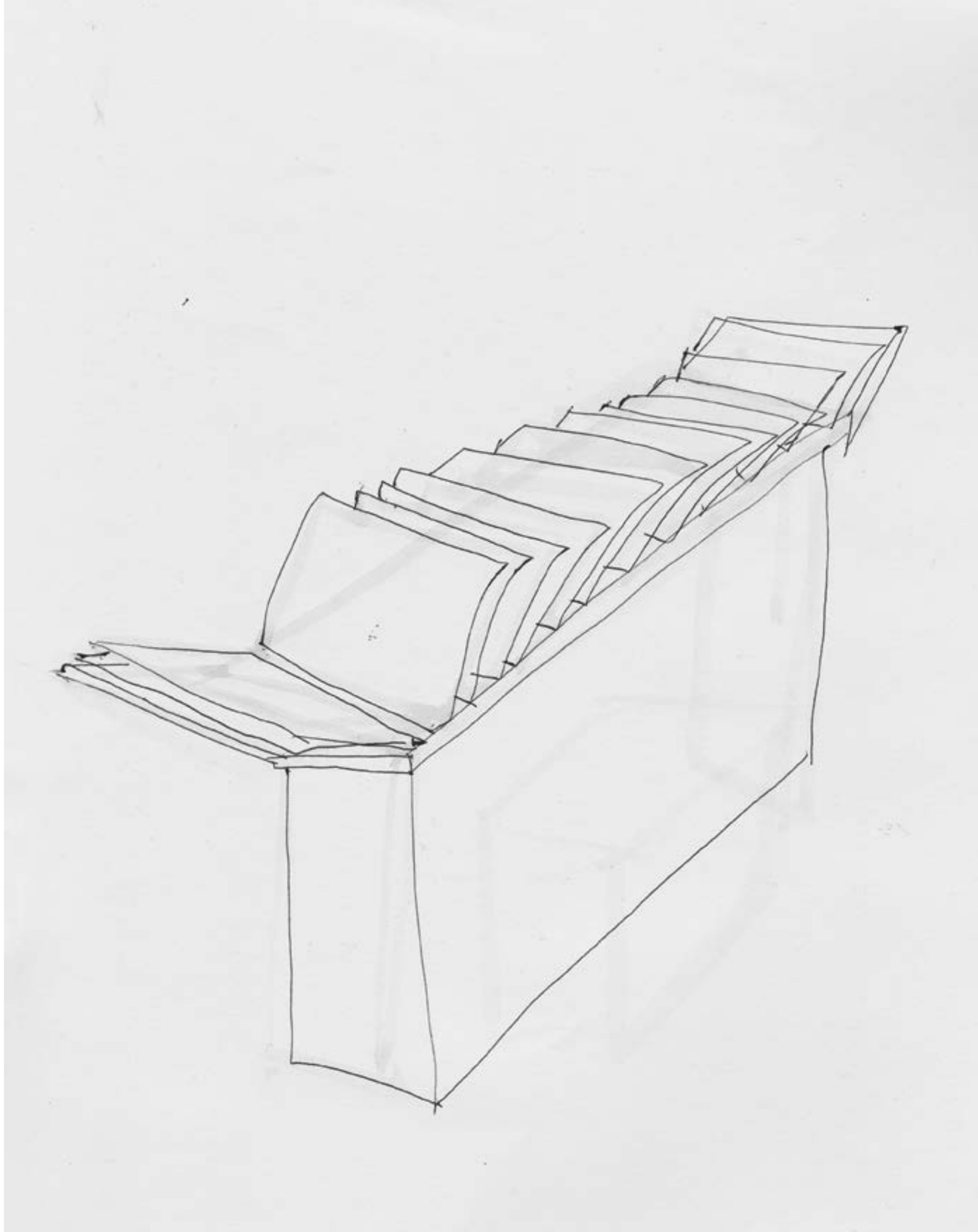

poetsrefuge.knyazhahora.com

shelter.knyazhahora.com

contactline.knyazhahora.com

bywayofadocument.knyazhahora.com

kyivdiary.knyazhahora.com

КНЯЖА ГОРА
МІСЦЕ СИЛИ

ЧЕРВОНЕЧОРНЕ
ГАЛЕРЕЯ

ПРИГОДИ
ПРОСТОНЕБА

КНЯЖА ГОРА
- ГОТЕЛЬ
- РЕСТОРАЦІЯ

ЧЕРВОНЕЧОРНЕ ГАЛЕРЕЯ

ПРИГОДИ ПРОСТОНЕБА

вул. Дніпровська, 1, м. Канів, 19000, Україна
тел.: +380 95 283 38 33, +380 4736 315 88
info@knyazhahora.com, reservation@intrist.co

knyazhahora.com

KNYAZHA HORA
- HOTEL
- RESTAURANT

CHERVONECHORNE GALLERY

PRYHODY PROSTONEBA

Dniprovska Str., 1, Kaniv, 19000, Ukraine
тел.: +380 95 283 38 33, +380 4736 315 88
info@knyazhahora.com, reservation@intrist.co

knyazhahora.com

ВЛАДА РАЛКО
Київський щоденник

Ідея **Юрій Сташків**
Куратор проекту **Влада Ралко**
Менеджер **Наталія Бондаренко**
Тексти **Оксана Баршинова**, **Михайло Рашковецький**, **Влада Ралко**
Переклад **Ярослава Стріха**
Коректор українського тексту **Тетяна Кришталовська**
Фото **Влада Ралко**, **Володимир Будніков**
Дизайн **Віктор Володимиров-Лихоліт**, **Влада Ралко**

Особлива подяка за допомогу в організації проекту
Роману Яворському, **Михайлу Сташків**,
Катерині Довгайло, **Сергію Чернову**

Онлайн-версія
kyivdiary.knyazhahora.com

Канів 2016

Друк
Фамільна друкарня huss
вул. Шахтарська, 5, м. Київ, 04074
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 3165 від 14.04.08р.

© В. Ралко
© Галерея «Червонечорне»

VLADA RALKO
Kyiv Diary

Concept **Iurii Stashkiv**
Curator **Vlada Ralko**
Manager **Nataliia Bondarenko**
Texts **Oksana Barshynova**, **Mykhailo Rashkovetskyiv**, **Vlada Ralko**
Translation **Iaroslava Strikha**
Copy Editor (Ukrainian) **Tetyana Kryshtalovska**
Photographs **Vlada Ralko**, **Volodymyr Budnikov**
Design **Victor Volodymyrov-Lykholit**, **Vlada Ralko**

We would like to express our gratitude to **Roman Iavorskyi**,
Mykhailo Stashkiv, **Kateryna Dovhailo**, **Serhii Chernov**
for their help with the project

Online edition
kyivdiary.knyazhahora.com

Kaniv 2016

Print
Family printing house huss
Shakhtarska str., 5, Kyiv, 04074

© V. Ralko
© "Chervonechorne" Gallery